

משיח

שיחות, מכתבים וסיפורים

בענין זהותו של משיח, תקופתנו - ימות המשיח
ותפקידנו - לחיות עם משיח.

שנת הקהל

יוצא לאור ע"י התלמידים השלוחים

לישיבת תות"ל סינסינאטי

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

נדפס ע"י ולזכות הת' יוסף יצחק בן ריבה ציבי'

פתח דבר

בתור מתנה מאיתנו, תלמידי התמימים "דעם רבי'נס קינדער" ליום הבהיר י"א ניסן - יום הולדת והתחלת שנת המאה ושמונה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, הננו מוציאים לאור - על פי בקשתו של כ"ק אד"ש מה"מ (בהתוועדות פורים תשל"ב) אשר המתנות יהיו הוספה בלימוד התורה - "קובץ משיח", ובו קטעי שיחות, מכתבים, התוועדויות חסידים וסיפורים, בענין: משיח - זהות ואישיותו. תקופתנו - ימות המשיח. תפקדנו - לחיות עם משיח ולקבל פני משיח צדקנו.

את תוכן קובץ זה חילקנו לשלשה פרקים:

- א. "משיח - זהות ואישיותו" - סימני הרמב"ם ושיחות של כ"ק אד"ש מה"מ אודות זהותו, אישיותו והתגלותו של מלך המשיח.
 - ב. "תקופתנו - ימות המשיח" - הסתיימה עבודת הבירורים - נמצאים בימות המשיח, וכל עניני הגאולה התחילו כבר, וצריכים רק "לפתוח את העיניים", ואז רואים את הגאולה בפשטות.
 - ג. "תפקידנו - לחיות עם משיח" - תפקידנו היא "לחיות עם משיח", והדבר היחיד שנשאר לעשות הוא לקבל פני משיח צדקנו בפעול ממש.
- כמו"כ הוספנו: א. ליקוט של עשרות סיפורים אודות משיח וכו'. ב. "קבלת המלכות ע"י מלך המשיח" - ליקוט קצר וחלקי מהמענות והתגובות של כ"ק אד"ש מה"מ אודות קבלת המלכות ופירסום זהותו של משיח.

יש לציין שאת תוכן הקובץ היא ליקוט קצר ותמצית, ואשר לכן על מנת לרכוש ידע ובקיאיות בסוגיות אלו אי אפשר להסתפק בלימוד הקובץ בלבד, ולכן הי' ראוי שכל אחד יקבל על עצמו החלטה ללמוד את שיחותיו של כ"ק אד"ש מה"מ בעניני גאולה ומשיח – בכלל, ובפרט את השיחות של כ"ק אד"ש מה"מ מהשנים תנש"א-תשנ"ב - ה"דבר מלכות".

כאן המקום להביע תודה והערכה:

בראש ובראשונה לראש ישיבתנו - הרה"ח ר' גרשון שי' אבצן, על עזרתו המרובה בהגהת החומר ובהערותיו החשובות והמעילות.

כמו"כ להת' השליח א. מ. ש. על עזרתו המרובה בליקוט החומר, להת' השליח מ. ש. ב. על שהקדיש מזמנו ועבר והגיה את הקובץ, ולכל השאר שהקדישו מזמנם ועזרו בהגהת והדפסת הקובץ.

כמו"כ ל"איגוד תלמידי הישיבות - 770" ולועד "חיילי בית דוד" – 770 בית משיח, אשר בעריכת הקובץ נעזרנו רבות עם הקובצים שיצאו לאור על ידם.

תודה מיוחדת לשליח כ"ק אד"ש מה"מ לסינסינאטי, אוהיו, הרה"ח ר' שלום דובער שי' קלמנסון, אשר פתח לפנינו את ספרייתו האישית.

ואנו תפלה להשי"ת, שנגרום נחת רוח רב לכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א, ויהי רצון לקיום היעוד ד"ומלאה הארץ דעה את ה" בהתגלות המלאה והמושלמת לעין כל של כ"ק אד"ש מה"מ, וילמד תורה את כל העם - "תורה חדשה מאיתי תצא" - ב"הקהל" של הקב"ה – "קהל גדול ישובו הנה" בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומי"ד ממ"ש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

התלמידים השלוחים - ישיבת תות"ל סינסינאטי

י"א אדר ה'תשס"ט,
שנת הקהל - ימות המשיח,
מאה ושבע שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
סינסינאטי, אוהיו.

משיח - זהותו ואישיותו

"נשיא דורנו היה המשיח של דורנו
והוא התגלה בכל התוקף"

רמב"ם הלכות מלך המשיח

ואם יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו כפי תורה שבכתב ושבע"פ, ויכופ כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה, וילחם מלחמות ה', הרי זה בחזקת שהוא משיח.

אם עשה והצליח ונצח כל האומות שסביביו ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל, הרי זה משיח בודאי, ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד, שנאמר כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד.

(הלכות מלך המשיח, פי"א ה"ד)

ואם יעמוד מלך

מלך = מנהיג

אין הכוונה על פי בית דין של שבעים ונביא (הלכות מלכים פ"א ה"ג), ועל דרך הרמב"ם (כאן הלכה ג') "אין הדבר כך שהרי רבי עקיבא אמר על בן כוזיבא המלך שהוא המלך המשיח". (ולא ה' שם נביא וכו') – כ"א ע"ד שכותב על בן כוזיבא המלך.

(לקוטי שיחות ח"ח עמ' 631 בהערה)

**וענין המשיחה בנוגע לנשיאות
בזמן הזה היא - הנהגת הנשיאות
בפועל, וקבלתה ע"י העם . . אמירת
דא"ח (לא חזרת דא"ח, אלא
אמירת דא"ח) ברבים.**

רבותינו נשיאינו יש בהם גדר מלכות של זמן הגלות

הנשיא דנידון דידן הוא "מלך" שסימנו וגדרו - ע"פ מ"ש במשנה "איזהו נשיא זה מלך. . שאין על גביו אלא ה' אלקיו" ולא - להבדיל - בשר ודם המבטיח לו שכסף וזהב ירבה לו, כבוד, וחמישים איש רצים לפניו וכו', כפי שעשה אדניהו.

. . כאשר מדובר אודות משיחת כה"ג או מלך ככל גדרי ההלכה שבדבר - אזי בהכרח שתהי' משיחה בפועל (בשמן המשחה או בשמן אפרסמון), ואין אפשרות להחליף ולפעול זאת ע"י ענינים אחרים (רוחניים או גשמיים). אבל ענין המשיחה בנוגע לנשיאות (דוגמת מלוכה) בזמן הזה - אינה משיחה כפשוטה בשמן, אפילו לא בשמן אפרסמון, והראי' - שלא מצינו זאת לא אצל ריש גלותא בבבל, ולא אצל רבינו הקדוש. וצע"ג בנוגע למלכים ונשיאים בזמן בית שני.

וענין המשיחה בנוגע לנשיאות בזמן הזה היא - הנהגת הנשיאות בפועל, וקבלתה ע"י העם . . אמירת דא"ח (לא חזרת דא"ח, אלא אמירת דא"ח) ברבים. ואדרבה: בזה מתבטא עיקר ענין הנשיאות, ובלשון הרמב"ם: "להרים דת האמת . . להלחם מלחמות ה' . . לעשות משפט . . ויצא לפנינו ונלחם את מלחמותינו" (כולל מלחמת היצר).

(ש"פ וירא תשמ"ג, עמ' 3-469, 472)

מבית דוד

רבותינו נשיאנו וועלכע זיינען מיוחסים לבית דוד משבט יהודה.

(ש"פ שמות, ספר השיחות תשנ"ב ח"א עמ' 256)

הגאון מרנא ורבנא יהודה ליואי זצ"ל – מהר"ל מפראג – מגזע הגאונים המיוחסים לדוד בן ישי.

(א) בנו הר' בצלאל. (ב) בנו הר' שמואל. (ג) בנו הר' יהודה ליב. (ד) בנו הר' משה. (ה) בנו הר' שניאור זלמן. (ו) בנו הר' ברוך. (ז) בנו הוד כ"ק אדמו"ר הר' שניאור זלמן.

(שלשלת היחס, הקדמת 'היום יום')

**[בשנת תשט"ז כשהכניסו לרבי
את עלי הגהה של השלשלת היחס
שבתחלת 'היום יום' הוסיף הרבי
וכתב על עצמו:] לומד בשקידה
עצומה ומצלית.**

ולהוסיף אז דער יחוס פון דעם בעל ההילולא [הרה"ח המקובל הרב לוי יצחק שניאורסאהן ז"ל] איז פון זרע דוד ["כידוע אז ער איז א דור השביעי פון דעם אלטן רבי'ן, וועלכער איז א דור השביעי פון מהר"ל מפראג, און דער מהר"ל שטאמט פון זרע דוד"].

(ספר השיחות תשמ"ט ח"ב עמ' 650)

הוגה בתורה

[בשנת תשט"ז כשהכניסו לרבי את עלי הגהה של השלשלת היחס שבתחלת 'היום יום' הוסיף הרבי וכתב על עצמו:] לומד בשקידה עצומה ומצלית.

ויכוף כל ישראל

על ידי שלוחיו

מה שכתוב ברמב"ם שיהי' איש שיכוף כל ישראל וכו', אין הכוונה בזה רק בכח – הכוונה היא בפועל, דהיינו, שאיש זה ילך ("ארומגיין") ויכוף ("צווינגען") את כל ישראל לקיים תורה ומצוות. מובן, שאין הכוונה שהוא בעצמו ילך לכל אחד ואחד, שהרי זהו דבר בלתי אפשרי – כי אם השלוחים שלו, ושלוחי השלוחים עד מאה. ובשבילי הי' מספיק שהם רק ילכו ויגידו ליהודים שצריך לשוב לתורה ולמצוות, וזה עצמו כבר הי' מסייע ומביא לידי קיום ה"ויכוף" (כפשוטו) – ואז, יוכלו לדבר ע"ד "אתחלתא דגאולה".

(מיחידות מיום ה' מנ"א תשכ"ז – צדי"ק למלך ח"ו עמ' 174)

תפקיד דורנו להפיץ יהדות

וזה תובעים מכל אחד מאתנו שידעו אז מ'געפינט זיך אין דור השביעי, שכל מעלת השביעי הוא שהוא שביעי לראשון, שהנהגת הראשון הי' שלא חפש לעצמו כלום ואפילו לא מסירות נפש. כי ידע שכל ענינו הוא כמ"ש ויקרא שם בשם הוי' א-ל עולם. ודוגמת הנהגת אברהם אבינו שהוא - געקומען אין אזעלכע ערטער וואס מ'האט דארטן ניט געוואוסט פון ג-טליכקייט, ניט געוואוסט פון אידישקייט און ניט געוואוסט אפי' פון אלף בית און זייענדיק דארטן האט מען זיך אפגילייגט אן א זייט. . דארפסטו זעהן אז יענער זאל ניט נאר וויסן נאר אויך אויסרופען. הגם אז ביז איצט האט יענער ניט געוואוסט פון גארניט, אבער איצט דארפסטו זעהן אז ער זאל שרייען א-ל עולם, ניט א-ל העולם היינו שאלקות הוא עניין בפני עצמו ועולם עניין בפני עצמו, אלא שאלקות מושל ושולט על העולם, כי אם שאלקות ועולם הוא כולא חד.

(מאמר ד"ה 'באתי לגני' תשי"א, ס"ח)

השלוחים השלימו עבודתם

די שלוחים האלטן שוין פון לאנג נאך מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, און פון לאנג נאך אמצע עבודת השליחות, ביז אז מ'האט שוין מסיים געווען די שליחות (כהודעת נשיא דורנו הנ"ל).

(ש"פ חיי שרה תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 110)

וילחום מלחמת ה'

מטרת המלחמה - לבטל האומות המונעים קיום התורה

משיח וועט ברענגען צו שלימות התורה, ווארום דורך דעם וואס מ'ווערט פטור פון שעבוד מלכויות ואדרבה, משיח איז אויף זיי שולט, וועט קענען זיין "לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן", יהיו פנויין בתורה וחכמתה ולא יהי' להם נוגש ומבטל". . "ואם יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כפי תורה שבכתב ושבעל פה" און ער פועלט די שלימות פון קיום המצוות בא אידן - "ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחום מלחמות ה' וכו'" (וואס ילחום מלחמות ה' איז אויך א פרט אין דעם ברענגען צו שלימות קיום התורה כנ"ל, אראפנעמען דעם "נוגש ומבטל" מצד די אומות).

(לקוטי שיחות ח"ח עמ' 279,281)

המלחמה בדורנו ונצחונה

און מ'זעט בפועל ווי עס איז געווארן און עס ווערט דער "ילחום מלחמת ה'" וינצח בכמה וכמה ענינים - ודוקא מתוך מלחמה של שלום.

(ש"פ חיי שרה תשנ"ב, ספר השיחות ח"א ע' 110)

הרי זה בחזקת שהוא משיח

אז לאחר וואס מ'האט שוין דעם "מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו . . ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחם מלחמת ה'" - וואס ער איז "בחזקת שהוא משיח" - זאל ער שוין גלייך ווערן "משיח בודאי", דורך דעם וואס "עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל . . ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד כו".

(ש"פ שמות, ספר השיחות תשנ"ב ח"א עמ' 257)

ובנה מקדש במקומו

ואולי יש לומר, שמרומז בלשון הרמב"ם (בהלכות מלך המשיח) "ובנה מקדש במקומו" - דלכאורה: מהו הצורך להשמיענו כאן שבנין המקדש הוא במקומו? ולאידך, למה אינו מפרש המקום, "ובנה מקדש בירושלים"? - ש"במקומו" רומז על מקומו של מלך המשיח בזמן הגלות (לפני ש"הרי זה משיח בודאי"), היינו, שבהיותו בגלות (ששם יושב וממתין ומצפה לגאול את בני"י ושכינה עמהן מהגלות) בונה מלך המשיח מקדש (מעט) שהוא מעין ודוגמת המקדש שבירושלים (כמו "בי כנישתא דשף ויתיב", "שנסע מקדש וישב שם"), בתור הכנה למקדש העתיד, שיתגלה תחילה שם, ומשם ישוב (עם הקב"ה ובנ"י) לירושלים.

"במקומו" רומז על מקומו של מלך המשיח בזמן הגלות (לפני ש"הרי זה משיח בודאי"), היינו, שבהיותו בגלות (ששם יושב וממתין ומצפה לגאול את בני"י ושכינה עמהן מהגלות) בונה מלך המשיח מקדש (מעט) שהוא מעין ודוגמת המקדש שבירושלים.

[שם הערה 35:] ועפ"ז יומתק השינוי בין תחלת הפרק לסיומו - שבהתחלת הפרק כותב ההלכה ש"המלך המשיח . . בונה המקדש" (כפשוטו), משא"כ בסיומו, שמבאר הסימנים שעל ידם קובעים מי הוא המלך המשיח, "בחזקת משיח", ועד "משיח בודאי", כותב "אם עשה והצליח ובנה מקדש במקומו", שבין פעולותיו בזמן הגלות נכלל גם בנין מקדש מעט העיקרי בגלות, בתור הכנה והתחלת ההתגלות דמקדש העתיד, כבפנים.

(קונטרס בית רבינו שבבבל, ספר השיחות תשנ"ב ח"ב עמ' 468)

אם עשה והצליח ונצח כל האומות שסביביו

ועאכ"כ לאחר ה'וינצח', הנצחון של משיח צדקנו על כל הענינים המנגדים, שאז נעשה תכלית השלימות ד"שלום ושקט אתן על ישראל בימיו" עוד יותר מהשלום שהי' בימי שלמה.

ועוד ועיקר – דמכיון שגם ענין זה ("וינצח") ישנו כבר, צריכה להיות תיכף ומיד הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו...

(ש"פ חיי שרה, שיחות קודש תשנ"ב ח"א עמ' 318)

שמו של משיח

משיח מנחם שמו

כן תהי' לנו בפועל ממש, ותיכף ומיד ממש, עם כל הפירושים שב"מיד"...

[ובהערה 148 שם:] ובפרטיות יותר בנוגע לדורנו זה - שבר"ת ד"מ"ד נרמזים ג' התקופות השייכות לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו [. . .] ועל סדר הקירבה אלינו - משיח (מנחם שמו), יוסף יצחק, דובער (שמו השני של כ"ק אדנ"ע).

(ש"פ משפטים, ספר השיחות תשנ"ב ח"ב עמ' 376)

צמח-צדק בגימטריא מנחם מענדל

"מנחם מענדל", וידוע מרז"ל אשר משיח – מנחם שמו, און אויך מענדל, איז בגימטריא "צדק" [כידוע בנוגע דעם נאמען פון אדמו"ר "הצמח צדק" – גימטריא פון שמו "מנחם מענדל"], וואס "צדק" (און אויך "צמח") הוא שמו של משיח.

(ש"פ תרומה, ספר השיחות תש"נ ח"א עמ' 323)

מנחם מענדל שמו של משיח

דער צמח צדק – מנחם מענדל, שמו של משיח צדקנו וכינוי השם.

(ש"פ האזינו, ספר השיחות תנש"א ח"א עמ' 14)

נשיא הדור הוא המשיח

כלומר: "משיח" - הוא נשיא הדור (כדלקמן), ולכן, כאשר ה"שליח", שלוחו של נשיא הדור ("שלוחו של אדם כמותו"), מצרף ומוסיף יו"ד, עשר כחות נפשו... למילוי השליחות - אזי מתגלה אצלו בחי' המשלח - "משיח".

והענין בזה: נשיא הדור הוא - "משיח", החל מהפירוש הפשוט ד"משיח" ("משיח ה'") - מלשון משוח, שנמשח ונבחר להיות נשיא ורועה ישראל; ולא תהי' שום תרעומת ("איך וועל ניט האבן קיין פאריבל") אם יפרשו "משיח" כפשוטו, משיח צדקנו, מכיון שכן הוא האמת - שנשיא הדור הוא משיח שבדור.

ובפשטות: ענינו של כל נשיא ורועה ישראל בדורו הוא - משה רבינו שבדורו, "אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא", ולא עוד אלא שכל תלמיד חכם אמיתי נקרא בשם "משה" - "משה שפיר קאמרת", ומכיון שמשה רבינו הוא גם משיח צדקנו, "גואל ראשון הוא גואל אחרון", נמצא, שנשיא הדור, משה רבינו שבדור, הוא גם משיח צדקנו שבדור.

(ליל שמח"ת תשמ"ו, התוועדות ח"א עמ' 3-342)

הנשיא דתורת החסידות הוא המשיח

משיח צדקנו, נשיא הדור, שהוא המשיח (גואלן של ישראל) שבדור, ועוד וגם זה עיקר, שהוא הנשיא דתורת החסידות, אשר, ע"י הפצתה חוצה ("יפוצו מעינותיך חוצה", עד לחוצה שאין חוצה ממנו, בכל קצוי תבל) פועלים ביאת מלכא משיחא.

[שם הערה 78:] שלהעיר, שתורת החסידות היא בחי' היחידה שבתורה (ראה קונטרס ענינה של תורת החסידות), הקשורה עם בחי' היחידה שבישראל, נשמתו של משיח צדקנו.

(קונטרס בית רבינו שבבבל, ספר השיחות תשנ"ב ח"ב עמ' 472)

**צריכה להיות כבר הגאולה
האמיתית והשלימה על ידי משיח
צדקנו, השליח ד"שלח נא ביד
תשלח", כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא
דורנו, ועד"ז ההמשך דממלא
מקומו שלאחרי זה.**

ממלא מקומו של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ הוא המשיח

צריכה להיות כבר הגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו, השליח ד"שלח נא ביד תשלח", כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ועד"ז ההמשך דממלא מקומו שלאחרי זה. וכמדובר כמה פעמים בנוגע לשבעת קני המנורה, ובנוגע לשבעת האושפזין וכו'.

(ש"פ חיי שרה תשנ"ב, שיחות קודש ח"א עמ' 318)

שם אמו של משיח - חנה

[שולי הגליון להערה 75:] להעיר, שכ"ח טבת הוא יום הולדת של אמי מורתי ע"ה ששמה חנה, ע"ש כו' ועד ע"ש אמו של שמואל, שסיום וחותם תפלתה "ויתן עוז למלכו וירם קרן משיחו" (ש"א ב, יו"ד).

(ש"פ וארא, כ"ח טבת, מבה"ח שבט תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 265)

משיח נמצא בחוץ לארץ

"מלך המשיח . . עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם" – כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.

[ושם בהערה 108:] להעיר מדיוק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש - "שגגין לא נתקדשו (פסחים פה, סע"ב. רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז), דיש לומר, שבזה מרומז שההכרזה "ענוים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ שלא נתקדשה בקדושת ארץ ישראל, בדוגמת החילוק שבין גג המקדש להתוך דהמקדש עצמו.

(ש"פ חיי שרה, ספר השיחות תנש"א ח"א עמ' 138-9)

משיח נמצא בניו-יארק

. . ויש לומר שבקיומה של פגישה החלטה והכרזה זו בהעיר של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר (שבה נתקבצו מנהיגי המדינות, כולל גם מנהיג מדינה זו, שהוצרך לבוא מעיר הבירה לעיר זו), מרומז שכל זה בא כתוצאה מהפעולות דהפצת התורה והיהדות, צדק ויושר, בכל העולם, שנעשו ונעשים ע"י נשיא דורנו, משיח שבדור.

(ש"פ משפטים תשנ"ב, ספר השיחות ח"ב עמ' 364-5)

משיח נמצא ב-770 עד להתגלות

"ובנה מקדש במקומו". . ש"במקומו" רומז גם על מקומו של מלך המשיח בזמן הגלות (לפני ש"הרי זה משיח בודאי"), היינו, שבהיותו בגלות (ששם יושב וממתין ומצפה לגאול את בני"י ושכינה עמהן מהגלות) בונה מלך המשיח מקדש (מעט) שהוא מעין ודוגמת המקדש שבירושלים (כמו "בי כנישתא דשף ויתיב", "שנסע מקדש וישב שם"), בתור הכנה למקדש העתיד, שיתגלה תחילה שם, ומשם ישוב (עם הקב"ה ובנ"י) לירושלים. .

[שם הערה 92:]
ולהעיר ש"בית משיח"
ביגמטריא "פרצת" (770).
ודו"ק.

ועפ"ז יש לבאר העילוי ד"בית רבינו שבבבל" – שלהיותו מקומו הקבוע (בית) של נשיא הדור, "הנשיא הוא הכל", שכולל כל הדור, יש בו השראת (וגילוי) כללות השכינה. . מעין ודוגמת השראת וגילוי השכינה בבית המקדש

. . ו"בית (רבינו) – מספרו שבע מאות ושבעים, וע"ש זה נקבע שמו אשר יקראו ל"בית רבינו" בפי כל ישראל, "770", שמספר זה הוא הגימטריא ד"פרצת", ע"ש "ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה".

[שם הערה 92:] ולהעיר ש"בית משיח" ביגמטריא "פרצת" (770). ודו"ק.

(קונטרס בית רבינו שבבבל, ספר השיחות תשנ"ב ח"ב עמ' 466 ואילך)

משיח צדקנו ויתגלה כאן

בפשטות - שתיכף ומיד יבוא משיח צדקנו ויתגלה כאן, בד' אמותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבהם היה במשך עשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, בהם התפלל ולמד, ובהם הכריז "לאלתר לגאולה".

(ש"פ האזינו תשמ"ט – התוועדות ח"א עמ' 8)

הנה זה מלך המשיח בא – משיח כבר התגלה

התגלות משיח בזמן הגלות ובחור"ל

ואולי יש לומר, שמ"ש במדרש (יל"ש ישעיה רמז תצט) ש"בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם", קאי על גג בית המקדש דמקדש מעט שבחוץ לארץ שהוא במקום המקדש בירושלים ("שנסע מקדש וישב שם"), כי, לאחר ש"מקדש העתיד יתגלה וירד למטה לא יהיה צורך להשמיע לישראל "הגיע זמן גאולתכם".

(ובשולי הגליון): ועפ"ז יומתק הדיוק "עומד על גג בית המקדש" - ש"גגות . . לא נתקדשו" (רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז), שרומז על חו"ל בערך לקדושת א"י.

(קונטרס בית רבינו שבבבל, ספר השיחות תשנ"ב ח"ב עמ' 468)

משיח התגלה בחודש ניסן תנש"א

ומאז (ובפרט בחודש ניסן, חודש
הגאולה) עומדים כבר
"בשעה שמלך המשיח בא ("הנה
זה בא") . . ומשמיע להם לישראל
ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם".

. . ומאז (ובפרט בחודש ניסן, חודש הגאולה) עומדים
כבר "בשעה שמלך המשיח בא ("הנה זה בא") . . ומשמיע
להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם".

(ש"פ נשא, י"ב סיון ה'תנש"א, ספר השיחות ח"ב עמ'
215)

מלך המשיח נגלה וכבר בא

. . וחידוש נוסף בדורנו זה גופא - בשנה זו:

נוסף לכך שנמצאים בסמיכות ממש לגאולה האמיתית והשלימה, הרי, שנה זו היא "תהא) שנת
נפלאות אראנו" (כהר"ת דמנין השנה שנתפשט בתפוצות ישראל), השנה שבה יקויים היעוד "כימי צאתך
מארץ מצרים אראנו נפלאות", וכבר ראו בפועל "נפלאות" המעידים שזוהי ה"שנה שמלך המשיח נגלה
בו" ועד ל"שעה שמלך המשיח בא . . והוא משמיע להם לישראל עניים הגיע זמן גאולתכם" (כדברי
הילקוט שמעוני), ועד להכרזה ש"הנה זה (המלך המשיח) בא", שכבר בא, היינו, שעומדים כבר על סף
התחלת ימות המשיח, על סף התחלת הגאולה, ותיכף ומיד המשכחה ושלימותה.

(ש"פ בלק תנש"א, ספר השיחות ח"ב עמ' 690)

משיח התגלה בכל התוקף

נשיא דורנו היה המשיח של דורנו, והוא התגלה בכל התוקף.

(יום ג' כי-תצא תנש"א, התוועדויות תנש"א ח"ד עמ' 210-11)

ישנה ההתגלות של משיח

נוסף על המבואר לעיל (סי"א) שקיימת מציאותו של משיח בניצוח משיח (בחי' היחידה) שבכא"א מישראל, קיימת גם מציאותו של משיח כפשוטו (יחידה הכללית) – כידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל", "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו", ואילו לא היו מתערבים ענינים בלתי רצויים המונעים ומעכבים כו', ה' מתגלה ובא בפועל ממש.

וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, משיח שבדורנו, שכבר נסתיימו ונשלמו כל עניני העבודה ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו, הרי, בימינו אלו (כנ"ל סי"ג) נתבטלו כל המניעות והעיכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש!

(ש"פ וירא ח"י מר-חשון, ספר השיחות תשנ"ב ח"א עמ' 95)

ישנו כבר המינוי של משיח

און דער מינוי פון דוד מלכא משיחא איז דאך שוין געווען, כמ"ש "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו". עס דארף נאר זיין קבלת מלכותו ע"י העם און די התקשרות צווישן דעם מלך מיט דעם עם בשלימות הגילוי - בגאולה האמיתית והשלימה.

(ש"פ משפטים תנש"א, ספר השיחות ח"א עמ' 330)

התחלת פעולתו של מלך המשיח

. . רואים כבר (מעין ו) התחלת פעולתו של מלך המשיח על העמים, "ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וגו'" - עי"ז שהקב"ה נותן בלב המלכים דאומות העולם ("לב מלכים ושרים ביד ה'") להחליט ולהכריז יחדיו על דבר המעמד ומצב ד"ו כתתו חרבותם לאתים".

. . ויש לומר שבקיומה של פגישה החלטה והכרזה זו בהעיר של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר (שבה נתקבצו מנהיגי המדינות, כולל גם מנהיג מדינה זו, שהוצרך לבוא מעיר הבירה לעיר זו), מרומז שכל זה בא כתוצאה מהפעולות דהפצת התורה והיהדות, צדק ויושר, בכל העולם, שנעשו ונעשים ע"י נשיא דורנו, משיח שבדור.

(ש"פ משפטים תשנ"ב, ספר השיחות ח"ב עמ' 362-6)

הרי, בימינו אלו נתבטלו כל

המניעות והעיכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש!

משיח נגלה ונכסה

אשרי המחכה וגו'. מ' וחמש שנים נוספים על חשבון העליון שעתיד מלך משיחנו להתכסות אחר שנגלה וישוב ויתגלה וכן מצינו במדרש רות וכן יסד רבי אליעזר הקליר (בסילוק יוצר פרשת החדש) ויתכסה מהם שבועים ששה.

(רש"י דניאל יב, יב)

דומה דודי לצבי. מה הצבי הזה נגלה וחוזר ונכסה כך גואל הראשון נגלה ונכסה. ר' ברכיה בשם רבי לוי אמר כגואל הראשון כך גואל האחרון. הגואל הראשון זה משה, נגלה להם וחזר ונכסה מהם, כמה נכסה מהם, רבי תנחומא אמר שלשה חדשים, הדא הוא דכתיב [=זהו שכתוב] "ויפגעו את משה ואת אהרן" וגו'. אף גואל האחרון נגלה להם וחוזר ונכסה מהם. . וחוזר ונגלה להם.

דער גאנצער ענין קומט נאר צוליב

דעם וואס דער אויבערשטער

בחסדו הגדול האט געוואלט

ברענגען אידן צו אן עלי' הכי

גדולה. . דעריבער איז הכי גדולה

"עלילה נתלה בו" און עס ווערט א

ירידה לפי שעה (ע"ד מש"נ "ברגע

קטן עזבתיך") ובחיצוניות (נאר

למראית עינים), בכדי ברענגען די

עלי' שלא בערך. . ווי עס וועט זיין

בגאולה האמיתית והשלימה.

(במדב"ר פי"א, ב)

בחיצוניות רק למראה עינים

דער גאנצער ענין קומט נאר צוליב דעם וואס דער אויבערשטער בחסדו הגדול האט געוואלט ברענגען אידן צו אן עלי' הכי גדולה (העכער ווי מצבם מצ"ע), דעריבער איז הכי גדולה "עלילה נתלה בו" און עס ווערט א ירידה לפי שעה (ע"ד מש"נ "ברגע קטן עזבתיך") ובחיצוניות (נאר למראית עינים), בכדי ברענגען די עלי' שלא בערך, און ניט נאר אן עלי' לרגע קטן (כנגד "רגע קטן עזבתיך"), נאר אן עלי' נצחית שאין אחרי' הפסק כלל. ווי עס וועט זיין בגאולה האמיתית והשלימה – וואס קומט דורך דער ירידה גדולה אין גלות – א גאולה נצחית שאין אחרי' גלות.

(ש"פ כי תשא ה'תשנ"ב, ספר השיחות ח"ב עמ' 431)

ישנה מציאותו של משה – "גואל ראשון הוא גואל אחרון" – נשמה בגוף באופן נצחי

ואף שבהמשך הכתוב נאמר "לפני מותו" הרי מובן וגם פשוט, שבימינו אלה, לאחר כל מה שעברו במשך הדורות שלפנ"ז ויצאו ידי חובת כל העינים הבלתי-רצויים (כמובא גם בדרושי אדמו"ר האמצעי), אין עוד עינים של ירידה כו' (כולל גם שלילת הענין ד"מאן דנפיל מדרג' איקרי כו'), ובמילא, ישנה מציאותו של משה – "גואל ראשון הוא גואל אחרון" – נשמה בגוף באופן נצחי.

ועד"ז בנוגע למ"ש בסוף פרשת השבוע "כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא" – שעכשיו יכנס משה רבינו לארץ, ולא עוד, אלא, שנפעל כן בכל אנשי הדור, כדאיתא במדרז"ל בנוגע לדורו של משה שישובו יחד עמו.

(ש"פ האזינו תש"נ, התוועדויות ח"א עמ' 89)

האש תרד ל"צד השני", ובכל זאת – "ה' הוא האלוקים"!

לפני ביאת משיח תהי' שוב אותה "נסיון" שהיתה לאליהו הנביא עם נביאי הבעל בהר הכרמל, כאשר כל ישראל נתאספו יחדיו, ואליהו גער בהם: "עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים?", אלא שאז ירדה האש על המזבח של אליהו הנביא ולא על המזבח שעשו נביאי הבעל, ואילו לפני ביאת משיח תרד האש על מזבח עובדי הבעל ולא על מזבח של אליהו הנביא, ומי שבכל זאת לא יתפעל מכך וימשיך להאמין שאליהו הנביא – הוא זה שיזכה לראות בביאת המשיח.

(מיחידות של אחד השנים – "והוא יגאלנו" עמ' 109)

מטרתו של נסיון – נס והרמה

ועוד נקודה בזה – שהנסיון הוא ע"י דבר שאין בו מציאות כלל, וכל ענינו אינו אלא לפעול נס והרמה, ע"י שמראים שלא מתפעלים כלל, שאז, מתגלה האמת שאין בו מציאות כלל, כי אם, לפעול נס והרמה:

. . כל ה"נהר גדול" אשר, כבר ב"חצי הנהר הגיע המים עד

צווארו" לא היתה לו מציאות כלל (לא רק ברוחניות, אלא) גם

בעוה"ז הגשמי, כי אם, ענין של דמיון בלבד, ולכן, כאשר אברהם הראה שאינו מתפעל מזה) (אלא ממשיך ללכת כדי לקיים את ציווי ה'), ו"תלה אברהם עיניו לשמים" – אזי נתגלה האמת, שאין מציאות של נהר כלל, "יבש הנהר ועמדו ביבשה", ואדרבה – כל מה שנשאר ממנו, אינו אלא הענין דנס והרמה.

ועד"ז בנדוד"ד – שאין לנסיון מציאות כלל גם בעוה"ז הגשמי והחומרי, "עולם הקליפות", ולכן, כאשר "תלה" . . עיניו לשמים", אזי נתגלה באופן גלוי לעין כל שאין כאן כל מציאות כלל, וכל מה שנשאר אינו אלא הענין דנס והרמה.

. . המאורע דהנסיון – אין לו מציאות כלל, כאמור, ומכיון שכן, הרי, הדיבור אודותיו הוא בדבר שאין בו ממש, ובמילא, ללא כל תועלת, ואדרבה – ע"י שמדבר אודותיו ומחשיבו למציאות, מבלבל את עצמו והיצה"ר כו'. ולאידך, ענין הנס וההרמה – הוא הוא המציאות האמיתית, הכוונה והתכלית דהנסיון".

(ש"פ ויחי ה'תשמ"ז, ספר השיחות ח"א עמ' 652)

לפני ביאת משיח תהי' שוב אותה "נסיון" שהיתה לאליהו הנביא עם נביאי הבעל בהר הכרמל, אלא שאז ירדה האש על המזבח של אליהו הנביא ולא על המזבח שעשו נביאי הבעל, ואילו לפני ביאת משיח תרד האש על מזבח עובדי הבעל ולא על מזבח של אליהו הנביא, ומי שבכל זאת לא יתפעל מכך וימשיך להאמין שאליהו הנביא – הוא זה שיזכה לראות בביאת המשיח.

תקופתנו - ימות המשיח

"ובפרט בימינו אלה

- ימות המשיח - שבהם נמצאים עכשיו,

וצריכים רק "לפתוח את העינים",

ואז רואים שנמצאת כבר הגאולה האמיתית והשלימה בפשטות"

טעם הגלות

פרק לו והנה מודעת זאת מארז"ל שתכלית בריאת עולם הזה הוא שנתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים. . התכלית הוא עו"הז התחתון שכך עלה ברצונו ית' להיות נחת רוח לפניו ית' כד אתכפא ס"א ואתהפך חשוכא לנהורא שיאיר אור ה' אין סוף ב"ה במקום החשך והס"א של כל עוה"ז כולו ביתר שאת ויתר עז ויתרון אור מן החשך. . ונודע שימות המשיח ובפרט כשיחיו המתים הם תכלית ושלמות בריאת עולם הזה שלכך נברא מתחילתו.

פרק לז והנה תכלית השלימות הזה של ימות המשיח ותחיית המתים שהוא גילוי אור א"ס ב"ה בעו"הז הגשמי תלוי במעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות.

(תניא פרק לו – לז)

הסתיים צחצוח הכפתורים

בודאי שכבר הגיע הזמן לשלימות הנישואין. . - כדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שכבר נשלם כללות הציור קומה דכנס"י, כוחות הנשמה ואברי הגוף, וגם הלבושים, עד לתכלית השלימות, באופן של הידור ויופי וכו', ולא נשאר אלא "לצחצח את הכפתורים", ומאז ועד היום הזה, כבר צחצחו גם את הכפתורים (לעפ. וצט. און געפ. וצט. אא"ב. ערגעפ. וצט.)... תכלית השלימות ד"כולך יפה רעיית", -

**אין מה לחכות יותר, כיון שכבר
סיימו כל עניני העבודה, וכבר עשו
תשובה, ואין הדבר תלוי אלא
בביאת משיח עצמו.**

ותיכף ומיד נעשים הנישואין – "לימות המשיח יהיו נישואין", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ומתוך שמחה וטוב לבב.

(משיחת ש"פ שמות תשמ"ז, התוועדויות ח"ב עמ' 301)

הסתיים העבודה דחיילי בית דוד

ובהדגשה יתירה בדורנו זה – דור השלישי לאדנ"ע ותלמידיו חיילי בית דוד, שבו מסתיימת ונשלמת עבודתם של חיילי בית דוד להביא את הגאולה בפועל ממש ע"י דוד מלכא משיחא, וכדברי כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין שכבר נסתיימה ונשלמה כל העבודה.

(ש"פ וירא תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 93)

נגמרה העבודה ד"יפוצו מעינותיך חוצה"

ובכל זה גופא איז צוגעקומען נאכמער בדורנו זה - ווען מ'האט די שלימות פון יפוצו מעינותיך חוצה בכל קצוי תבל, ובאופן המובן בשכל בני אדם, אפילו פון אזא וואס געפינט זיך אין חוצה שאין חוצה הימנו, און אויך - דער תרגום פון פנימיות התורה ותורת החסידות אין לשון עם ועם [רוסיש, וכיו"ב]

דורך כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ובאופן דהולך ומוסיף ואור, ביז בימים האחרונים - אויך אפגעדרוקט (ספר התניא, תושב"כ פון חסידות) אויף "ברייל", דער כתב פאר "סגי נהור" ר"ל.

(ש"פ שופטים תנש"א, ספר השיחות ח"ב עמ' 781)

בדורנו כבר עשו תשובה

הלימוד זכות בנוגע לקירוב וזירוז הגאולה – שכיון שכבר "כלו כל הקיצין", עוד בזמן הגמרא, ועאכו"כ לאחר אריכות וקושי הגלות במשך יותר מאלף ותשע מאות שנה ועדיין לא בא... ובנוגע לתשובה ("אין הדבר תלוי אלא בתשובה") - כבר עשו תשובה, שהרי אין לך אדם מישראל שלא הרהר תשובה (לא רק פעם אחת, אלא) כמה פעמים במשך ימי חייו, שע"ז נעשה "בשעתא חדא וברגעא חדא" מרשע גמור צדיק גמור, כפס"ד הגמרא שהמקדש את האשה "על מנת שאני צדיק (גמור) אפילו רשע גמור מקודשת שמא הרהר תשובה - הרי בודאי ובודאי שמשח צדקנו צריך לבוא תיכף ומיד ממש.

(ש"פ ויחי (ועשרה בטבת יהפך לשמחה) תנש"א, ספר השיחות ח"א עמ' 232)

אין מה לחכות יותר, כיון שכבר סיימו כל עניני העבודה, וכבר עשו תשובה, ואין הדבר תלוי אלא בביאת משיח עצמו. – "אין הדבר תלוי אלא בתשובה" הי' לפני משך זמן, אבל עכשיו (לאחרי שכבר עשו תשובה) אין הדבר תלוי אלא בביאת משיח עצמו. כל מה שצריך זה שיבוא משיח בפועל ממש, "מראה באצבעו ואומר זה", זה משיח צדקנו!

ובפרט בימינו אלה – ימות המשיח – שבהם נמצאים עכשיו, וצריכים רק "לפתוח את העינים", ואז רואים שנמצאת כבר הגאולה האמיתית והשלימה בפשטות.

(להרה"ג ר' מרדכי אליהו שליט"א, ספר השיחות תשנ"ב ח"ב עמ' 460)

נמצאים בימות המשיח

ובפרט בימינו אלה – ימות המשיח – שבהם נמצאים עכשיו, וצריכים רק "לפתוח את העינים", ואז רואים שנמצאת כבר הגאולה האמיתית והשלימה בפשטות.

(י"ט כסלו תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 173)

עניני הגאולה כבר התחילו

וואס עפ"ז האט מען אויך אן ענטפער אויף די שאלה וואס מ'פרעגט אויף דעם וואס מ'רעדט לאחרונה אז די גאולה קומט תיכף ומיד ממש – לכאורה: ווי קען דאס אזוי גלאטיק דורכגיין און מצליח זיין; ווי וועלן די בני-בית זיך אפרופען אויף דעם, און וואס וועט די וועלט זאגן אויף דעם?! איז די ענטפער, אז אויב די עניני הגאולה וואלטן געווען א חידוש, וואלט אפשר געווען אן ארט אויף דער שאלה; וויבאלד אבער אז די גאולה איז ניט קיין חידוש דבר, נאר כל עניני הגאולה האבן זיך שוין

דור איז שייך אז" נביא אקים להם גו' כמוך", ווי דער רמב"ם איז מבאר אז "כל נביא שיעמד אחר משה רבינו אין אנו מאמינים בו מפני האות לבדו כו' אלא מפני המצוה שצוה משה בתורה כו", ד.ה. אז יעדער נביא איז א המשך פון נבואת משה ותורתו (נאר אין דעם גילוי הנבואה זיינען פאראן חילוקי דרגות, ווי דער רמב"ם איז מבאר). ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר.

ובפרט לאחרי וואס "תחזור הנבואה לישראל", וואס איז "הקדמת משיח" - די נבואה וואס וועט זיין בא משיח צדקנו (וואס "נביא גדול הוא קרוב למשה רבינו") ואמרו חז"ל אז "גואל ראשון (משה) הוא גואל אחרון", און בכל דור ודור איז דא איינער וואס איז ראוי לזה - דעריבער דארף מען וויסן אלס א הלכה אויך בזמן הזה (נאך פאר דער גאולה), אז ס'איז דא די מציאות פון גילוי הנבואה (בא משיח עוד לפני הגאולה), אלס א מעין והתחלה ("יועציך כבתחלה") צו שלימות גילוי הנבואה לאחרי הגאולה. דאס הייסט, אז דאס איז ניט קיין חידוש וואס וועט זיך אויפטאן ערשט נאך דער גאולה, נאר די התחלה בזה ווערט שוין אויפגעטאן פריער בבחי' "יועציך כבתחלה", דעריבער שרייבט עס דער רמב"ם אין זיין ספר הלכות (ובפרט אז דער רמב"ם שרייבט בספרו אויך די הלכות וואס זיינען נוגע לימות המשיח, אויך - די הקדמה לזה).

וע"פ די הכרזה הנ"ל פון כ"ק מו"ח אדמו"ר, אז מ'האט שוין פארענדיקט אלע עניני העבודה... איז פארשטאנדיק, אז ס'איז שוין געקומען די צייט פון "ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחלה".

וע"פ די הכרזה הנ"ל פון כ"ק מו"ח אדמו"ר, אז מ'האט שוין פארענדיקט אלע עניני העבודה, כולל די עבודה פון רבותינו נשיאנו אלס "שופטיך" און "יועציך" עד היום הזה, און "אכשור דרי" כפשוטו - איז פארשטאנדיק, אז ס'איז שוין געקומען די צייט פון "ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחלה" בתכלית השלימות (...). לאחרי די טעימה והתחלה בזה דורך רבותינו נשיאנו.

. . . און דורך דער קבלה וקיום ההוראות פון "שופטיך" און "יועציך" שבדורנו - ווערט דורך דעם גופא דער מעין און התחלה פון קיום התפלה "השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה" בגאולה האמיתית והשלימה.

(ש"פ שופטים תנש"א, ספר השיחות ח"ב עמ' 780 ואילך)

החלה כבר קיבוץ גלויות

בתקופתנו זו מתרחשים ברחבי העולם נסים ונפלאות (עד ל"נפלאות גדולות", ולא רק באופן ד"לעושה נפלאות גדולות לבדו", ש"אין בעל הנס מכיר בניסו", אלא גם) באופן גלוי לעין כל - מעין ודוגמת והכנה לנסים ונפלאות דגאולה העתידה לבוא תיכף ומיד, עלי' נאמר "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".

ולדוגמא: במדינות גדולות וחזקות הולכים ומשתנים סדרי השלטון והמשטר לטוב, טוב צדק ויושר - מעין ודוגמת והכנה לתיקון ושלימות העולם בימות המשיח כולל בנוגע לבנ"י - נתינת חופש בכל הקשור

לעניני יהדות, תורה ומצוות, עד ליציאתם של מאות אלפי יהודים לחירות - מעין ודוגמת והכנה לקיבוץ גלויות (בבחינת "טועמי' חיים זכו") בימות המשיח.

(ש"פ בראשית (אסרו-חג דשמע"צ ושמח"ת) תנש"א, ספר השיחות ח"א עמ' 72-3)

וכפי שראינו זאת בפועל ובפשטות, ובעיני בשר, ולא רק בשבוע זה, אלא עוד הרבה לפני יום הראשון לפרשת "ויקהל" בשנה זו – שבכמה וכמה מבני ישראל נעשה כבר הענין ד"ויקהל", ה"קיבוץ גלויות" מכמה מקומות ומכמה מדינות – אל ארצנו הקדושה.

ו"קיבוץ גלויות" זה הי' דוקא "בחסד וברחמים": לא כפי שהי' בעבר, שהי' צורך לברוח בהחבא ("באהאלטן זיך און אויסבאהאלטן זיך") מאותם מדינות, [ועד שגם עתה נשארה עדיין מדינה אחת (או שתי מדינות), שהיציאה ממנה צריכה להיות ע"י בריחה, והיא כרוכה בסכנה], אלא ה"קיבוץ גלויות" שהי' עתה ברוב העולם, הי' דוקא באופן ד"בחסד וברחמים"!

(ש"פ ויקהל תשנ"ב, שיחות קודש ח"ב עמ' 784)

וכפי שראינו זאת בפועל

ובפשטות, ובעיני בשר . .

ה"קיבוץ גלויות" מכמה מקומות

ומכמה מדינות – אל ארצנו

הקדושה.

כל העולם כבר מבורר

פרעגן אנדערע: די גאולה איז דאך תלוי אין דעם אז די גאנצע וועלט זאל דערצו זיין צוגעגרייט, ניט נאר איין מענטש אדער עטלעכע מענטשען, ניט נאר איין טייל פון דער וועלט - נאר די גאנצע וועלט, ווארום די גאולה איז פארבונדן און תלוי אין קיבוץ נדחי ישראל מארבע כנפות הארץ, און אויך אין דעם בירור פון

דעם אומות העולם בכל הארצות.

וואו זעט מען - פרעגט מען - א שינוי אין דער וועלט, אז די וועלט איז איצטער מער צוגעגרייט צו דער גאולה ווי אין פריערדיקע דורות?

. . עפ"ז איז פארשטאנדיק דער אויפטו פון דורנו זה לגבי הדורות שלפני זה: אין די דורות שלפני זה זיינען אידן ניט געווען אזוי פארשפרייט בכל קצוי תבל ווי בדורנו זה . . משא"כ בדורות שלאחרי זה – זיינען אידן געווארן מער פאנאנדערגעשפרייט אין מערערע מדינות, ביז אויך אין חצי כדור התחתון (אין אמעריקא וכו'),

ובכל דור ודור איז אין דעם צוגעקומען נאכמער, ביז אונזער דור - וואו אידן געפינען זיך בכל קצוי תבל ממש, און זיינען דארט מקיים תומ"צ, ובאופן של התלבשות לפי מנהגי המקום, ביז אז זיי האבן אויפגעבויט און זיינען ממשיך אויפבויען מוסדות של תורה ומצוות בכל מקום ומקום לפי ענינו.

בשעת מ'טראכט זיר אריין אין דעם – איפלו לרגע קל – זעט מען דעם אויפטו פון אונזער דור לגבי פריערדיקע דורות, אין דעם וואס מ'האט דעם בירור וזיכוך פון כל מדינה ומדינה שבעולם.

וע"פ המדובר לעיל (וכמה פעמים) אז לויט אלע סימנים האט מען שוין פארענדיקט אלע בירורים, איז מובן פארוואס מ'האלט שוין בא דער גאולה.

(ש"פ וישב תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 174-6)

החסרונות של כל אחד אינם מעכבים

העבודה דכללות בני ישראל במשך כל הדורות שצריכה להיות בזמן הגלות כדי לבוא להשלימות דהגאולה... נסתיימה ונשלמה, ואין ביאור והסבר כלל על עיכוב הגאולה, ולכן, גם אם חסר בעבודתו של הפרט במשך הזמן שמתעכבת הגאולה מאיזו סיבה שתהי', הרי זה ענין פרטי שבודאי צריך לתקנו ולהשלימו, אבל, אין זה גורע ח"ו בגמר ושלמות "מעשינו ועבודתינו" דכלל ישראל שעומדים מוכנים להגאולה.

גם כשידע איניש בנפשי' מעמדו ומצבו שיש אצלו ענינים הצריכים תיקון, אין זה בסתירה ח"ו לעדותו של נשיא דורנו שכבר נשלמה העבודה ועומדים מוכנים לקבל פני משיח צדקנו, כי, העבודה דכללות בני ישראל במשך כל הדורות שצריכה להיות בזמן הגלות כדי לבוא להשלימות דהגאולה (שתלויה ב"מעשינו ועבודתנו" (ד) כל זמן משך הגלות) – נסתיימה ונשלמה, ואין ביאור והסבר כלל על עיכוב הגאולה, ולכן, גם אם חסר בעבודתו של הפרט במשך הזמן שמתעכבת הגאולה מאיזו סיבה שתהי', הרי זה ענין פרטי שבודאי צריך לתקנו ולהשלימו, אבל, אין זה גורע ח"ו בגמר ושלמות "מעשינו ועבודתנו" דכלל ישראל שעומדים מוכנים להגאולה, וכיון שכן, גם התיקון והשלמות דהפרט היא בנקל יותר, ומתוך שמחה, בידעו שתיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה.

ובסגנון אחר: כללות בני ישראל שהם "קומה אחת שלימה" נמצאים במעמד ומצב דאדם שלם בכל רמ"ח אבריו

ושס"ה גידיו, הן ברוחניות (רמ"ח מ"ע ושס"ה מל"ת) והן בגשמיות, והחסרון דהפרט הוא כמו מיחוש או חולי קל וחיצוני באבר פרטי שתיקונו ע"י רפואה קלה ומהירה, כמ"ש "ורפא ירפא", "שניתנה רשות לרופא לרפאות", כולל ובמיוחד הרפואה שע"י התשובה ("גדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם"), ועד לשלימות הרפואה שהיא (לא רק מכאן ולהבא, אלא) עוקרת את החולי מלמפרע.

(ש"פ נח תשנ"ב ספר השיחות ח"א עמ' 65)

מתחיל להתקיים "והיתה לה' המלוכה"

די עניני העולם עצמו און די אוה"ע עצמם (אויך בזמן הגלות) זיינען (באמת) מסייע צו דער עבודה פון ברענגען די גאולה (כנ"ל).

ויש לומר, אז שטייענדיק בסוף זמן הגלות, סמוך צו דער גאולה - קומט ארויס דער סיוע בגלוי יותר. ווי מ'זעט עס אין די דורות האחרונים במיוחד, און נאכמער - אין דעם זמן האחרון, ובפרט אין די לעצטע טעג ממש:

איז די דורות שלפני זה האבן (רוב) אידן געלעבט אין מדינות וואו עס זיינען געווען מניעות ועיכובים וכו' (לא תקום פעמיים) צו עבודת ה' בכלל.

משא"כ בדורות האחרונים - לעבן (רוב) אידן אין מדינות וואו עס הערשט א מלכות של חסד, אנהויבנדיק פון מדינה זו (וואו עס געפינען זיך רוב מנין ובנין פון אידן), וואס איז מסייע אידן צו דערגרייכן א גאולה פנימית בעבודתם, ביז - אז זיי זאלן טאן די עבודה וואס וועט ברענגען די גאולה כפשוטה, און דעמולט וועט דער מלכות (של חסד) אויך מסייע זיין אידן צו זיך אומקערן אין ארץ ישראל (בלשון הכתוב: והביאו את כל אחיכם גו').

כבר נגמרו ונשלמו כל הענינים גם מצד (וב) העולם, כפי שהודיע והכריז שכבר נשלמו כל עניני העבודה, גם "צחצוח הכפתורים", והכל מוכן לביאת המשיח.

און בשנה האחרונה זעט מען ווי דער יחס צו אידן איז נתפשט געווארן אין נאך מדינות, ביז אויך במדינה ההיא, וואו עס זיינען (ביז לאחרונה) געווען הגבלות בנוגע צו דער חירות פון אידן בעבודתם בתומ"צ און אויך בנוגע צו זייער ארויסגיין ממדינה ההיא - איז זייער יחס איצט ער איבערגעקערט געווארן אז זיי לאזן אידן מקיים זיין תומ"צ, און לאזן אידן ארויס פון דארט (אן די הגבלות פון אמאל), ואדרבה - זיי זיינען נאך מסייע די אידן צו פארן אין ארץ הקודש. מעין הכנה צו דער סיוע פון אוה"ע אז אידן זאלן ארויסגיין פון גלות און גיין אין ארץ הקודש בגאולה האמיתית והשלימה.

נוסף צו דעם סיוע ישר פון אוה"ע צו אידן - זיינען אויך דא ענינים אין וועלכע מ'זעט ווי אוה"ע אליין טוען פעולות של טוב וחסד, וואס איז נאכמער מגלה ווי יש בעה"ב לבירה זו, אלס צוגרייטונג צו "והיתה לה' המלוכה" בגאולה האמיתית והשלימה,

ניט ווי ס'איז געווען אמאל, אז דוקא עם ישראל (אע"פ וואס "אתם המעט מכל העמים"), האט משלים געווען בפועל די כוונה פון דירה בתחתונים, און אחדות פון מלכיות אוה"ע האבן זיך געפירט באופן אכזרי איינער צום צווייטן, און האבן זיך בעיקר מתעסק געווען אין תועלת עצמן, אדער אין כובש זיין אנדערע מדינות וכיו"ב.

. . ס'איז ידוע ומפורסם (אין אלע צייטונגען) וועגן די מאורעות בימים האחרונים אז די מדינה (וואס איז מיוסד אויף צדקה וחסד, כידוע) האט אויזגענוצט איר שטארקן כח צו ארויסהעלפן און ראטעווען מענטשן במקום רחוק בעולם (ווייט אוועק פון דער מדינה), אע"פ וואס דורך דעם קומט ניט א תועלת ישרה צו תושבי מדינה זו:

די מדינה האט געשיקט א ריבוי מענטשן און אנשי חיל פון איר ארמיי צו ארויסהעלפן די פליטים אין יענע ערטער, צוזאמען מיט עסן און קליידער און רפואות. אנשטאט נוצן די אוירונים אויף עניני כיבוש, און אנשטאט נוצן די עסן און קליידער פאר די בירגער פון דער מדינה - נוצט מען זיי אויף ראטעווען אומגליקלעכע מענטשן, ובפרט קליינע קינדער, פון קעלט, ביז פון היפך החיים.

וואס דערביי זעט מען די רחמנות פון תושבי מדינה זו? בשעת זיי האבן געהערט און געזען ווי מענטשן ליידען - איז הגם אז זיי זיינען ניט זייערע קרובים, און האבן מיט זיי קיינמאל קיין שייכות ניט געהאט - איז די מדינה נתעורר געווארן צו זיי העלפן. בהתאם צו דער שיטה פון מדינה זו בעניני צדקה, אז מ'העלפט ארויס מענטשן בכל העולם כולו, און מען ווארט אפילו ניט אז מ'זאל בעטן הילף.

(ש"פ אחרי-קדושים תנש"א, ספר השיחות ח"ב עמ' 516-18)

העולם מתהפך לקראת הגאולה

ויש להוסיף, שההדגשה דבירור העולם בתקופתנו זה כהכנה לימות המשיח, היא (לא רק באופן ד"אמורים בפרשה", בתורה, אלא גם) באופן הנראה בגלוי במצב העולם כולו בימינו אלה.

ובהקדמה:

זיינען אויך דא ענינים אין וועלכע מ'זעט ווי אוה"ע אליין טוען פעולות של טוב וחסד, וואס איז נאכמער מגלה ווי יש בעה"ב לבירה זו, אלס צוגרייטונג צו "והיתה לה' המלוכה" בגאולה האמיתית והשלימה.

ישנם התמהים על המדובר בתקופה האחרונה שעומדים אנו בסוף זמן הגלות, עקבתא דמשיחא, ושואלים: היכן רואים זאת? הרי עולם כמנהגו מידי שנה בשנה כרגיל נוהג? - ולפלא הכי גדול שאינם מתבוננים בהמאורעות שמתרחשים בעולם, מאורעות הגלויים ומפורסמים!

בתקופה האחרונה (החל משנים הכי אחרונות, ומוסיף והולך מזמן לזמן) מתרחשים ברחבי העולם מהפיכות קיצוניות, מן הקצה אל הקצה, ובחסדי ה', מתרחשים מהפיכות אלה בשקט, כלומר, ללא מלחמות ושפיכות-דמים, רחמנא ליצלן, עד כדי כך, שחיי היום-יום (בעניני המסחר וכיו"ב) ממשיכים להתנהל ע"ד הרגיל, כאילו עולם כמנהגו נוהג, למרות שמתרחשת מהפיכה קיצונית בהנהגת המדינה כולה, אלא שהיא מהפיכה פנימית, בדרכי פוליטיקא מדינית:

לכל לראש ומתחיל ממדינת רוסיא (המדינה שממנה בא ב"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו יחד עם תלמידיו ושלוחיו), אשר, לאחר תקופה של שבעים שנות משטר תקיף ואימתני שהפיל חיתתו על כל תושבי המדינה, עד שאפילו עבור התבטאות של ביקורת על המשטר היו עונשים להשלח לארץ גזירה (סיביר וכיו"ב) – נעשה לפתע, בפרק זמן קצר ביותר, שינוי קיצוני (ע"י העומדים בראש הנהגת המדינה) במשטר המדינה, ומתפשט גם בשאר מדינות דוגמתן.

ועד"ז במדינת סין - שבתקופה האחרונה מתרחשת מהפיכה בהנהגת המדינה בפנים וגם בנוגע לקשר ויחס עם שאר מדינות העולם, וכיו"ב, וכן במדינת הודו - שבפרק זמן קצר יחסית הוחלפו ראשי השלטון ששלט במשך תקופה ארוכה, ועד"ז מהפיכות קיצוניות בעוד כמה מדינות ברחבי העולם, ועד ל"איי הים", אשר, אין צורך לפרט ולהאריך, כיון שהדברים ידועים ומפורסמים.

והמדובר אודות מהפיכות במדינות כאלו שיש בהם ריבוי עצום של בני-אדם, כלומר, מהפיכות בממשלות ומשטרים שמנהיגים בליוני אנשים בכל רחבי העולם, ועד לרוב האנשים שבכל העולם!

וה"נס" שבדבר - ולפלא הכי גדול שלא שמים לב לכל זה, "אין בעל הנס מכיר בנסו" - שמהפכות קיצוניות, שיש להם השפעה ישירה על רוב העולם, מתרחשות בשקט ובמנוחה, דבר שאין לו אח ורע בתולדות האנושיות כולה:

מהפיכות במשטר ושלטון של מדינות היו מלווים תמיד במלחמות עקובות דם שהתנהלו במשך תקופה ארוכה, שיבשו את מהלך החיים, הביאו הרס וחורבן ר"ל.

ואין צורך להרחיק ללכת ולחפש בדברי ימי העולם בדורות שלפנ"ז, כיון שראינו בדורנו זה את החורבן הנורא במלחמת העולם השני', לא תקום פעמים צרה.

ואילו בימינו אלה, מתרחשים מהפכות קיצוניות גדולות יותר, ברוב העולם, ובחסידי ה', ה"ז ללא מלחמות, ללא שפיכות דמים, ח"ו, אלא מתוך שקט ומנוחה.

. . . וביאור השייכות דכהנ"ל לבנ"י - (דלכאורה, מאורעות שמתרחשים במהלכי הפוליטיקה ברחבי העולם (ללא קשר ישיר לבנ"י) אינם מענינם של בנ"י, שתפקידם לעסוק בלימוד התורה וקיום המצוות) - בכמה פרטים:

. . . הוספה באמונה בביאת המשיח והצפי' לביאתו, "אחכה לו בכל יום שיבוא" - שכן, מהפכות בעולם הם מהסימנים שהובאו במדרשי חז"ל על התקופה דעקבתא דמשיחא, וכשרואים מהפכות גדולות בימינו אלה, ה"ז סימן נוסף שנמצאים אנו ברגעים האחרונים דעקבתא דמשיחא, ותיכף ומיד ממש בא משיח צדקנו.

(ש"פ תולדות תש"נ, ספר השיחות ח"א עמ' 159-61)

מלחמת המפרץ (בחורף תנש"א) תואמת לתיאור המלחמה שלפני התגלות משיח

המאורעות במפרץ הפרסי - מסימני הגאולה, כמארוז"ל בנוגע ל"מלכיות מתגרות כו", ובפרטיות יותר - מלך פרס (דקאי בפשטות על השטח שכולל עירק) מתגרה במלך ערבי כו' וכל אומות העולם מתרעשין ומתבהלים כו', ואומר (הקב"ה) להם (לישראל) . . . אל תיראו הגיע זמן גאולתכם", וממשיך

ומסיים "בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם".

(שבת בראשית תנש"א, ספר השיחות ח"א עמ' 73)

ובפרט כשרואים המאורעות שבתקופה האחרונה בנוגע ל"תולדות ישמעאל" (שבסיום פרשתנו) – אשר, נוסף לכך שכללות הענין ד"מלכיות מתגרות זו בזו" הוא מסימני הגאולה, כמארז"ל "אם ראית מלכיות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח", ה"ז בהדגשה יתירה בנוגע ל"תולדות ישמעאל", כדאיתא בילקוט שמעוני "שנה שמלך המשיח נגלה בו . . מלך פרס מתגרה במלך ערבי . . כל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים" (כפי שרואים במוחש הבלבול דאומות העולם שלא יודעים מה לעשות, ומחפשים עצות שונות כו'), והקב"ה אומר לישראל "בני אל תתייראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . הגיע זמן גאולתכם", וממשיך, ש"מלך המשיח עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם" - כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.

המאורות במפרץ הפרסי – מסימני הגאולה, כמארז"ל בנוגע ל"מלכיות מתגרות כו' . . וממשיך ומסיים "בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם".

(ובהערה 108:) להעיר מדיוק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש - "שגגין לא נתקדשו (פסחים פה, סע"ב. רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז), דיש לומר, שבזה מרומז שההכרזה "עניים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ שלא נתקדשה בקדושת ארץ ישראל, בדוגמת החילוק שבין גג המקדש להתוך דהמקדש עצמו.

(ש"פ חיי שרה תנש"א, ספר השיחות ח"א עמ' 138-9)

ע"י הברור דצרפת נגמרה בירור העולם ומתחיל להתקיים ו"ירשו את ערי הנגב", "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו"

ויש לומר, שהמעלה המיוחדת בדורנו זה מרומזת בהפטרה דפרשת וישלח - "והי' בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש גו' וירשו הנגב את הר עשו כו' וגלות גו' עד צרפת גו' ירשו את ערי הנגב ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו":

מהחידושים של יוסף (וההמשך ד-) - "בית יוסף" שבדורנו (כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ששמו הראשון יוסף), לגבי הדורות שלפנ"ז עד לדורו של רבינו הזקן ("בית יעקב") - שעל ידו נעשה הפצת מעיינות חוצה בכל קצוי תבל ממש, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, כמדינת צרפת, אשר, בזמנו של רבינו הזקן (וכן בזמנם של רבותינו נשיאינו שלאח"ז) לא הי' גילוי בקביעות כ"כ הפצת תורת החסידות במדינת

צרפת, להיותה תחתון למטה (ועד כדי כך שרבינו הזקן חשש לנצחונה של צרפת כו') ודוקא בדורנו זה, ע"י "בית יוסף", נעשה גילוי והפצת המעיינות גם במדינת צרפת, ביסוד שם ישיבת "תומכי תמימים" ע"ד כבליובאוויטש, ולכן הגיע בפועל הזמן ש"ירשו את ערי הנגב", "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו".

ויש להוסיף ולהעיר ע"ד הרמז:

"צרפת" בגימטריא שבע מאות ושבעים (770), השלימות דמספר שבע . . וי"ל שבזה מרומז שבהבירור דמדינת צרפת, נגמר ונשלם בירור העולם שנברא בשבעת ימי הבנין בכל הפרטים ופרטי פרטים.

ולהעיר, שהבירור ד"צרפת" שמספרו "770" נעשה ע"י (ה"להבה" שמאירה מ) - "בית יוסף", ועד לבית יוסף כפשוטו, הבית שבו בחר ועד שקנהו ובו חי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בעשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, ומשם הולכת ונמשכת ("מוסיף והולך") העבודה ד"בית יוסף - "שמספרו (מספר הבית כפשוטו) "770".

(ש"פ וישלח תשנ"ב, ספר השיחות תשנ"ב עמ' 163-4)

היום כבר מותר "לאדם שימלא שחוק פיו"

וביאור תוכן שמו השני של נשיא דורנו - "יצחק":

יצחק - הוא על שם הצחוק והשמחה, ועד לשלימות השמחה, כמ"ש "אז ימלא שחוק פינו".

ודוקא בדורנו זה, ע"י "בית יוסף",
נעשה גילוי והפצת המעיינות גם
במדינת צרפת, ביסוד שם
ישיבת "תומכי תמימים"
ע"ד כבליובאוויטש,
ולכן הגיע בפועל הזמן ש"ירשו את
ערי הנגב", "ועלו מושיעים בהר
ציון לשפוט את הר עשו".

וכאשר טוענים, היתכן, הרי אמרו חז"ל "אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעולם הזה, שנאמר אז (לעתיד לבוא) ימלא שחוק פינו"? - הרי נשיא דורנו, דור השמיני, הוא הוא "אז" (שמספרו שמונה), כפי שהכריז בעצמו ש"לאלתר לגאולה", ואמר וחזר וציוה לפרסם ש"הנה זה בא", היינו, לא רק "הנה זה עומד אחר כתלנו", ואפשר לראותו ע"י סדק בהכותל, אלא "הנה זה בא", עד ש"מראה באצבעו ואומר זה", ולא נשאר אלא להוסיף בהענין של "עמדו הכן כולכם" שכן גם הכפתורים מצוחצחים כבר, ובמילא ישנם תיכף ומיד (נוסף על כל הענינים של "יוסף", גם) כל הענינים של "יצחק", שזהו"ע הצחוק והשמחה, באופן ד"ימלא שחוק פינו".

ומה ש"אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעוה"ז" - במה דברים אמורים, כאשר מדובר אודות רגע קודם גילוי משיח צדקנו אבל בנדו"ד, הרי מכיון שנשיא דורנו ה' המשיח של דורנו, והוא נתגלה בכל התוקף - הרי לא רק שניתנה רשות, אלא יתירה מזה, שיש חיוב להתנהג באופן ש"ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה".

ועפ"ז מובנת גם הסיבה לכך שנשיא דורנו תבע מחסידים בדורו שיעמדו בתנועה של שמחה, ושמחה גדולה בלי הגבלות.

(יום ג' כי-תצא תנש"א, התוועדויות תנש"א ח"ד עמ' 210-11)

אוחזים בזמן השיא

דערפון איז מובן, אז עכ"פ איצטער, דארף די גאולה קומען תיכף ומיד ממש. ובלשון העולם: ס'איז די העכסטע צייט אויף דער גאולה האמיתית והשלימה!

(ש"פ בא תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 295)

ישנה כבר הגאולה בפשטות

ומה ש"אסור לאדם שימלא שחוק

פיו בעוה"ז" –

במה דברים אמורים, כאשר מדובר

אודות רגע קודם גילוי משיח

צדקנו אבל בנדו"ד, הרי מכיון

שנשיא דורנו הי' המשיח של דורנו,

והוא נתגלה בכל התוקף - הרי לא

רק שניתנה רשות, אלא יתירה מזה,

שיש חיוב להתנהג באופן ש"ימלא

שחוק פינו ולשוננו רנה.

דער איד זאל מסכים זיין, און נאכמער – ער זאל וועלן און מכריז זיין, אז ניט נאר וואס "הגיע זמן גאולתכם", נאר ס'איז שוין דא די גאולה בפשטות, כמדובר לעיל (סו"ס ח) אז די גאולה איז מלשון גילוי – דער גילוי פון אלופו של עולם אין "גולה" (וואס ווערט דורך דער עבודה פון א אידן אין גלות).

(כ"ח סיון תנש"א, ספר השיחות ח"ב עמ' 646)

הדבר היחיד שנשאר היא לפקוח את העיניים

איז דאך פארשטאנדיק, אז איצטער האלט מען שוין בא דעם מצב אז דער גוף הגשמי און אפילו גשמיות העולם איז שוין אינגאנצן נתברר ונזדכך געווארן, און אין א "כלי" מוכן

אויף אלע אורות ועיניים רוחניים, כולל ובעיקר – אורו של משיח צדקנו, אור הגאולה האמיתית והשלימה. . . און די איינציקע זאך וואס פעלט איז – אז א איד זאל אויפגעפנען זיינע אויגן כדבעי, וועט ער זען ווי אלץ איז שוין גרייט צו דער גאולה! מ'האט שוין דעם "שולחן ערוך", מ'האט שוין דעם לויתן ושור הבר ויין המשומר, און אידן זיצן שוין באם טיש – "שולחן אביהם" (מלך מלכי המלכים הקב"ה), צוזאמען מיט משיח צדקנו (ווי עס שטייט אין ספרים אז בכל דור איז דא "א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח") ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר.

(ש"פ ויצא תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 151-2)

עיניים הרוחניים של היהודי כבר רואים את הגאולה

האט מען שוין שלימות הענינים ביז אויך די שלימות פון גאולה (רוחנית), די עיניים רוחניים פון א אידן זעען שוין די גאולה; דארף זיין די פתיחה פון די עיניים גשמיים, אז אויך זיי זאלן זען די גאולה ווי זי איז בגלוי לעיני בשר אין דעם איצטיקן צייט.

(ש"פ בא תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 295)

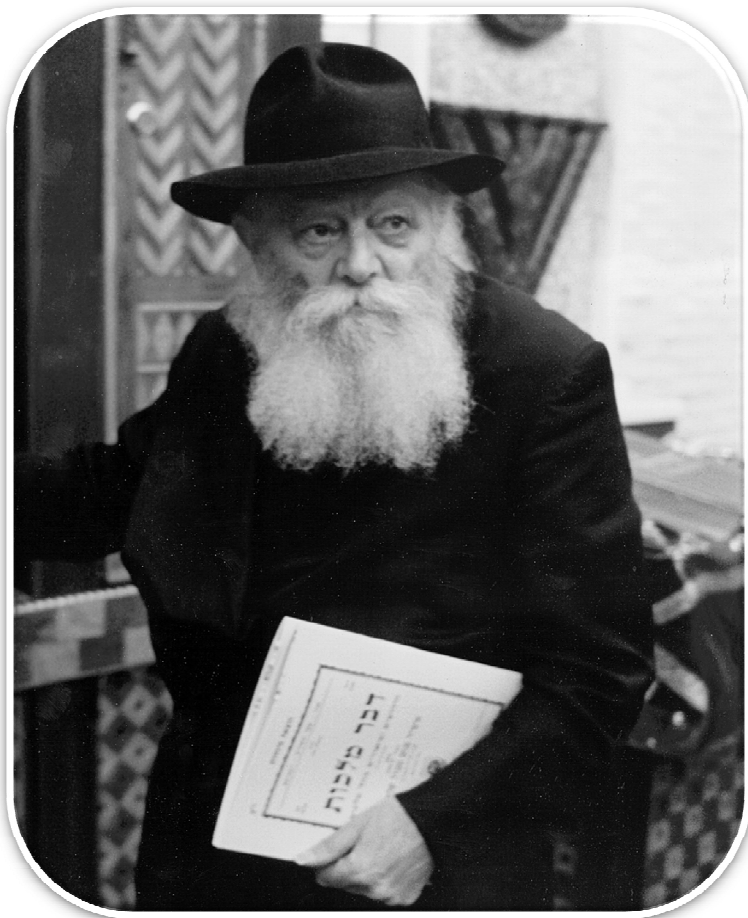
כבר נגמרו ונשלמו כל הענינים גם מצד (וב)העולם, כפי שהודיע והכריז שכבר נשלמו כל עניני העבודה, גם "צחצוח הכפתורים", והכל מוכן לביאת המשיח.

מזה מובן שהמשך העבודה שלאח"ז (כל זמן שמשיח צדקנו מתעכב מאיזה סיבה) בלתי ידועה ומובנת כלל) אינו "עבודת הבירורים" (שהרי כבר נסתיימה ונשלמה עבודת הבירורים), אלא, עבודה מיוחדת להביא להתגלות בפועל בעולם.

(ש"פ וישלח תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 163)

ביז – ווי גערעדט און מעורר געווען כמה פעמים לאחרונה – אז לויט דער הודעה פון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, האט מען שוין פארענדיקט אלע הכנות צו דער גאולה, און איצטער דארף מען נאר ממשיך זיין די גאולה בפועל אין גשמיות וחומריות העולם. . בגלוי לעיני בשר.

(ש"פ ויגש תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 225)

תפקידנו - לחיות עם משיח

"להחדיר ההכרה וההרגשה
שעומדים על סף ימות המשיח ממש
עד שיתחילו "לחיות" בענייני גאולה ומשיח"

תפקדנו לגמור המשכת השכינה למטה

. . וזהו החביבות דהשביעי שהוא הממשיך השכינה, ולא עוד אלא שממשיך עיקר השכינה. ועוד יותר שממשיך בתחתונים.

והנה זה תובעים מכאן מאתנו דור השביעי, דכל השביעין חביבין, דעם היות שזה שאנחנו בדור השביעי הוא לא עפ"י בחירתנו ולא ע"י עבודתנו, ובכמה ענינים אפשר שלא כפי רצוננו, מ"מ הנה כל השביעין חביבין, שנמצאים אנחנו בעיקבתא דמשיחא, בסיומא דעקבתא, והעבודה - לגמור המשכת השכינה, ולא רק שכינה כ"א עיקר שכינה, ובתחתונים דוקא.

(מאמר 'באתי לגני' תשי"א אות ג')

עשו כל אשר ביכלתכם

ע"פ האמור לעיל, ע"ד הדגשת ענין הגאולה (במיוחד) בזמן זה – מתעוררת תמיהה הכי גדולה: היתכן שמבלי הבט על כל הענינים – עדיין לא פעלו ביאת משיח צדקנו בפועל ממש? ... דבר שאינו מובן כלל וכלל!

ותמיהה נוספת – שמתאספים עשרה (וכו"כ עשירות) מישראל ביחד, ובזמן זכאי בנוגע להגאולה, ואעפ"כ, אינם מרעישים לפעול ביאת המשיח תיכף ומיד, ולא מופרך אצלם, רחמנא ליצלן, שמשיח לא יבוא בלילה זה, וגם מחר לא יבוא משיח צדקנו, וגם מחרתיים לא יבוא משיח צדקנו, רחמנא ליצלן!!

**הדבר היחידי שיכולני לעשות –
למסור הענין אליכם: עשו כל אשר
ביכלתכם – ענינים שהם באופן
דאורות דתוהו, אבל, בכלים דתיקון
– להביא בפועל את משיח צדקנו
תיכף ומיד ממש!**

גם כשצועקים "עד מתי" – ה"ז מפני הציווי כו', ואילו היו מתכוונים ומבקשים וצועקים באמת, בודאי ובודאי שמשיח כבר היה בא!!

מה עוד יכולני לעשות כדי שכל בנ"י ירעישו ויצעקו באמת ויפעלו להביא את המשיח בפועל, לאחר שכל מה שנעשה עד עתה, לא הועיל, והרא'י, שנמצאים עדיין בגלות, ועוד ועיקר – בגלות פנימי בעניני עבודת השם.

הדבר היחידי שיכולני לעשות – למסור הענין אליכם: עשו כל אשר ביכלתכם – ענינים שהם באופן דאורות דתוהו, אבל, בכלים דתיקון – להביא בפועל את משיח צדקנו תיכף ומיד ממש!

ויה"ר שסוכ"ס ימצאו עשרה מישראל ש"יתקשו" שהם מוכרחים לפעול אצל הקב"ה, ובודאי יפעלו אצל הקב"ה – כמ"ש "כי עם קשה עורף הוא (למעליותא, ולכן) וסלחת לעווננו ולחטאתנו ונחלתנו" – להביא בפועל את הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

. . ואני את שלי עשיתי, ומכאן ולהבא תעשו אתם את כל אשר ביכלתכם.

ויה"ר שימצא מכם אחד, שנים, שלשה, שיטכסו עצה מה לעשות וכיצד לעשות, ועוד והוא העיקר – שיפעלו שתהי' הגאולה והשלימה בפועל ממש, תיכף ומיד ומתוך שמחה וטוב לבב.

(כ"ח ניסן תנש"א, ספר השיחות ח"ב עמ' 474)

הדרך הישרה כדי לפעול התגלות וביאת המשיח – לימוד עניני משיח וגאולה

. . כיון שכבר נסתיימו "מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות" – מהי ה"דרך ישרה" (הקלה והמהירה ביותר מבין כל דרכי התורה) שיבור לו האדם (כללות בנ"י) שגמר עניני העבודה כדי לפעול התגלות וביאת המשיח?

. . וביאור ה"דרך ישרה" להתגלות וביאת המשיח ע"י "מלכות שבתפארת" – בנוגע למעשה בפועל:

. . ובפשטות: "תפארת" – הו"ע לימוד התורה, ו"מלכות שבתפארת" הוא לימוד התורה בעניני מלך המשיח ובעניני הגאולה שנתבארו בריבוי מקומות,

**לימוד התורה בעניני מלך המשיח
ובעניני הגאולה שנתבארו בריבוי
מקומות . . ובפרט בתורת החסידות
(שע"י הפצת המעיינות חוצה אתי
מר דא מלכא משיחא), בתורת
רבותינו נשיאינו, בפרט בתורתו
(מאמרים ולקוטי שיחות) של
נשיא דורנו – מעין ודוגמא והכנה
ללימוד תורתו של משיח**

– בתורה שבכתב (ובפרט "בדברי הנביאים . . שכל הספרים מלאים בדבר זה") ובתורה שבעל פה, בגמרא (ובפרט במסכת סנהדרין ובסוף מסכת סוטה) ובמדרשים, וגם – ובמיוחד – בפנימיות התורה, החל מספר הזהר (ש"בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזהר כו' יפקון בל' מן גלותא ברחמים"), ובפרט בתורת החסידות (שע"י הפצת המעיינות חוצה אתי מר דא מלכא משיחא), בתורת רבותינו נשיאינו, בפרט בתורתו (מאמרים ולקוטי שיחות) של נשיא דורנו – מעין ודוגמא והכנה ללימוד תורתו של משיח, "תורה חדשה מאתי תצא" . . וההוספה בלימוד התורה בעניני משיח וגאולה ("מלכות שבתפארת") היא ה"דרך ישרה" לפעול התגלות וביאת המשיח והגאולה בפועל ממש.

ועל של פועל באתי – ובודאי ויפרסמו בכל מקום ומקום: כדי לפעול התגלות וביאת המשיח תיכף ומיד – על כאו"א מישראל (האנשים – הן יושבי אוהל (ישכר) והן בעלי עסק (זבולון), וכן הנשים והטף, כל חד וחד לפום שיעורא דילי') להוסיף בלימוד התורה (במיוחד) בעניני משיח וגאולה.

(ש"פ תזריע-מצורע תנש"א, ספר השיחות ח"ב עמ' 497 ואילך)

לימוד עניני משיח וגאולה בעשרה

ומה טוב – שהלימוד יהי' (ברבים) בעשרה, כי, נוסף על המעלה ד"עשרה שיושבים ועוסקים בתורה שכינה שרואי' ביניהם", יש מעלה מיוחדת כשלומדים עניני משיח והגאולה ברבים בנוגע להתפעלות והשמחה ברגש הלב, שע"ז הולכת וגדלה ההשתוקקות והציפי' לביאת המשיח...

[שם הערה 119:] ולכן, גם אלה שרוצים ללמוד בעיון ושקו"ט (ועד לחדש חידושי תורה בעניני משיח וגאולה), מתוך מנוחה וישוב הדעת, ע"י הלימוד לעצמו או בחברותא – ישתדלו (מזמן לזמן) להשתתף גם בהלימוד בעשרה, כדי שיהי' אצלם גם המעלה שע"י הלימוד בעשרה (ככפנים).

(ש"פ תזריע-מצורע תנש"א, ספר השיחות ח"ב עמ' 497 ואילך)

לימוד עניני משיח וגאולה בכדי לחיות עם משיח

וע"ד המדובר בתקופה האחרונה בנוגע להוספה המיוחדת בלימוד התורה בעניני גאולה ומשיח – לא (רק) בתור "סגולה" למהר ולקרב ביאת המשיח והגאולה, אלא (גם ו) בעיקר כדי להתחיל "לחיות" בעניני משיח וגאולה, "לחיות עם הזמן" דימות המשיח, ע"ז שהשכל נעשה ממולא וחדור בהבנה והשגה בעניני משיח וגאולה שבתורה, ומהשכל מתפשט וחדור גם ברגש הלב. ועד להנהגה בפועל במחשבה דיבור ומעשה באופן המתאים לזמן מיוחד זה, שעומדים על סף הגאולה, ומראים באצבע ש"הנה זה (המלך המשיח) בא".

ע"י לימוד התורה בעניני הגאולה מתעלה למעמד ומצב של גאולה, ומתחיל לחיות בעניני הגאולה, מתוך ידיעה והכרה והרגשה ש"הנה זה בא".

ויש להוסיף בביאור הצורך והמעלה דלימוד התורה בעניני משיח וגאולה ובנין ביהמ"ק השלישי ככניסה להתחלת

ימות המשיח – ובהקדמה:

אף שאמרו חז"ל שמשיח בא "בהיסח הדעת", אין זה בסתירה ח"ו למחשבה והתבוננות באופן של "דעת" ("שמקשר דעתו בקשר אמיץ וחזק מאד ויתקע מחשבתו בחזק") בעניני משיח וגאולה [מחשבה והתבוננות באופן של "דעת" (ש"מקשר דעתו בקשר אמיץ וחזק מאד ויתקע מחשבתו בחזק") בעניני משיח וגאולה] ולכל לראש המחשבה וההתבוננות לידע ולהכיר שעומדים כבר בהכניסה לימות המשיח, "הנה זה בא", כיון שכבר כלו כל הקיצין, וכבר עשו תשובה, וסיימו כל עניני העבודה בשלימות, ככל פרטי הדברים האמורים לעיל (ס"ז-ח) –

כי, "היסח הדעת" פירושו "למעלה מן הדעת", היינו, שלאחרי שענין זה חודר בדעתו (ע"י המחשבה וההתבוננות כו'), ה"ז נעשה אצלו באופן שב(היסח ו)למעלה מן הדעת.

ובנוגע לפועל – למרות ה"שטורעם" שבדבר בתקופה האחרונה בשנה זו, תהא שנת נפלאות אראנו, לאחר ראיית הנפלאות המעידות שזוהי ה"שנה שמלך המשיח נגלה בו", רואים שישנו קושי ("עס קומט

אן שווער" להחדיר ההכרה וההרגשה שעומדים על סף ימות המשיח ממש עד שיתחילו "לחיות" בעניני משיח וגאולה.

. . והעצה לזה – ע"י לימוד התורה בעניני משיח וגאולה, כי בכח התורה (חכמתו של הקב"ה שלמעה מהעולם) לשנות טבע האדם, שגם כאשר מצד הרגש שלו נמצא ח"ו מחוץ לענין הגאולה (כיון שלא יצא עדיין מהגלות הפנימי), הרי ע"י לימוד התורה בעניני הגאולה מתעלה למעמד ומצב של גאולה, ומתחיל לחיות בעניני הגאולה, מתוך ידיעה והכרה והרגשה ש"הנה זה בא".

(ש"פ בלק תנש"א, ספר השיחות ח"ב עמ' 691-3)

לחשוב אודות הגאולה

יושב לו יהודי מדבר באדישות גמורה – אודות ביאת משיח צדקנו כדבר מציאותי העומד להתרחש בפועל ממש ברגעים הקרובים, בא בשעה שכל אחד – הן המדבר והן קהל השומעים – עשה כבר תוכניות מפורטות בקשר להנהגתו ומעשיו ביום ראשון, ביום שני וכו', ולא דוקא שכולם לקחו בחשבון את האפשרויות של ביאת המשיח . . ולפתע, מדברים בסגנון כזה כאילו משיח באמת עומד לבוא . .

**אדרבה יעשה כאו"א חשבון-צדק
בנפשו, מתי היתה הפעם האחרונה
שחשב אודות משיח צדקנו אליבא
דנפשי, "אז אים מיינט מען
טאקע", שהקב"ה – ע"י משיח
צדקנו – יוציא אותו מגלות זו
בפועל ממש, והוא, ביחד עם משיח
צדקנו, ילכו ויבואו לארץ ישראל !...**

כאו"א עסוק בעניניו הוא - ענינים כשרים וטובים, "גלאט-כשר", אבל ענינים שאין להם שייכות עם ענין הגאולה, ובאופן כזה הולך ומתרגל, עד שהרגל נעשה טבע שני, ולמטה מזה - טבע סתם. ובמילא, כאשר לפתע פתאום "פארט מען אריין" עם ענין הגאולה - הרי מכיון שאינו רגיל לחשוב על זה כלל, אזי נשמע הדבר מוזר ותמוה, ועד כדי כך, שנדמה לו כאילו אין הדבר שייך אליו כלל, לא בעבר, לא בהווה, וגם לא בעתיד, ח"ו !

אדרבה יעשה כאו"א חשבון-צדק בנפשו, מתי היתה הפעם האחרונה שחשב אודות משיח צדקנו אליבא דנפשי, "אז אים מיינט מען טאקע", שהקב"ה – ע"י משיח צדקנו - יוציא אותו מגלות זו בפועל ממש, והוא, ביחד עם משיח צדקנו, ילכו ויבואו לארץ ישראל !...

לא מבקשים מאף א' לתת דין-וחשבון על זה - מתי חשב בפעם האחרונה על הגאולה - למישהו אחר; יכנס בחדר לפנים מחדר, במקום שאין איש רואהו, ושם יעשה חשבון-צדק בנפשו...

וברור הדבר, שכאשר יעשה חשבון-צדק בנפשו, וישפוט ("משפטים") את מעמדו ומצבו בקשר למחשבה ע"ד הגאולה, הרי בודאי יבוא לידי הרהור תשובה...

(ש"פ משפטים תשמ"ו, התוועדויות ח"ב עמ' 556 ואילך)

לחפש בכל דבר את השייכות למשיח

בשעת א מענטש ליגט שטארק אין א געוויסע זאך, איז דער טבע בן אדם, בשעת עס קומען נאך זאכן זוכט ער און געפינט - צום אלעם ערשטן - די נקודה משותפת מיט דער זאך אין וועלכער ער ליגט (אע"פ וואס אין דעם קענען זיין נאך ענינים, און ענינים עיקריים).

בנוגע צו אידן, ובפרט בסוף זמן הגלות (לאחרי וואס כלו כל הקיצין, און כ"ק מו"ח אדמו"ר האט מעיד געווען אז מ'האט שוין תשובה געטאן און מ'האט אלץ פארענדיקט) – "ליגט מען" אין "אחכה לו בכל יום שיבוא", אז במשך כל היום (בכל יום) ווארט מען און מ'בענקט נאך דער גאולה האמיתית והשלימה.

און וויבאלד אז אידן קאכן זיך אין ביאת המשיח - איז פארשטאנדיק, אז אין יעדער זאך זוכט מען לכל לראש די שייכות מיט אחכה לו בכל יום שיבוא.

. . ועד"ז איז אויך מובן בנוגע צו דער פרשה וועלכע מ'לייענט דעם שבת חנוכה: גלייך בשעת א איד הערט און דערהערט בקריאת התורה דעם ווארט "מקץ" - כאפט ער זיך אַ! דאס איז מרמז אויף דעם קץ הגלות, און קץ הימים און קץ הימין, דער קץ הגאולה!

(ש"פ מקץ תנש"א, ספר השיחות ח"א עמ' 203-4)

להפוך את יומו הפרטי ל"יום גאולה"

ובאותיות פשוטות: שטייענדיק קרוב גלייך פאר דער גאולה – דארף יעדער איד זיך איינגעוואוינען צו דער גאולה און זיך אריינשטעלן אין א מצב ורגש של גאולה, דורך מאכן זיין פרטיות'דיקן טאג א "גאולה (פרטית) טאג", און מאכן זיין מקום פרטי – "ארץ ישראל", דורך דעם וואס ער טוט די

עבודה שלו ברגע זה ובמקום זה בתכלית השלימות, במחשבה דיבור ומעשה.

און אלס א תוצאה פון די אייגענע שלימות העבודה (במחשבה דיבור ומעשה) – דארף זיך דאס אויך ארויסזאגען אין זיין דיבור, אז וויבאלד ער איז דורכגענומען בפנימיות מיט דער הוראה ועבודה פון "מאך דא ארץ ישראל", מיט אן אינערלעכע לעבעדיקייט – רעדט ער וועגען דעם מיט חיות אויך צו אנדערע, און איז מפרסם די הוראה פון "מאך דא ארץ ישראל" בא בני ביתו, בא די קרובים אליו, ועאכו"כ בא זיינע תלמידים, ביז ער רעדט וועגן דעם מיט די אלע צו וועמען ער קען דערגרייכן, און וויבאלד אז דאס קומט פון זיין פנימיות, רעדט ער דברים היוצאים מן הלב וואס נכנסים אל הלב ופועלים את פעולתם, ועאכו"כ דורך דעם וואס ער באווייזט א דוגמא ח' פון זיין אייגענע עבודה. ביז אז ער מאכט אז אויך די שומעים מדברים.

(ש"פ פנחס תנש"א, ספר השיחות ח"ב עמ' 707-8)

הנהגה כעת – מעין הנהגת ימות המשיח

ובפרט ע"פ המדובר כמ"פ לאחרונה, אז לויט אלע סימנים שטייען מיר היינט אויף דעם שוועל פון דער גאולה, ווען "הנה זה (משיח) בא", ותיכף ומיד רגע לאח"ז - כבר בא.

דערפון איז אויך מובן בנוגע צו דער עבודה פון אידן וואס פאדערט זיך בשמחת תורה, והמשכה במשך כל השנה כולה, ובמיוחד בשנה זו - אן עבודה דורכגענומן מיט דעם ענין פון גאולה און משיח. דאס הייסט, אז אן אידן'ס אויפפירונג אין אלע ענינים אין זיין טאג טעגלעכן לעבן אויך בזמן הזה תיכף ומיד פאר די גאולה – איז מעין ובדוגמת דעם לעבען און הנהגה פון אידן בימות המשיח ממש.

[וואס דאס איז אויך די הדגשה המיוחדת בתקופה האחרונה בהנוגע דעם לימוד פון "הלכתא למשיחא", די הלכות וואס זיינען נוגע צו דעם לעבן פון אידן בזמן הגאולה].

(ליל שמח"ת תשנ"ב, ספר השיחות ח"א 39)

מתכוננים ומכינים אחרים לימות המשיח

דאס הייסט, אז אן אידן'ס אויפפירונג אין אלע ענינים אין זיין טאג טעגלעכן לעבן אויך בזמן הזה תיכף ומיד פאר די גאולה – איז מעין ובדוגמת דעם לעבען און הנהגה פון אידן בימות המשיח ממש

ובנוגע לפועל מיינט עס, אז די עבודה פון איצטער דארף זיין "להביא לימות המשיח", צו שוין גלייך מגלה זיין בפועל ווי דער מצב פון "הבאים מצרימה" אין גלות איז באמת א מצב פון "גאולת ישראל", דורך דעם וואס מ'גרייט צו אנדערע צו דעם מצב פון "ימות המשיח".

(ש"פ שמות תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 257)

כל המציאות – קודש לנשיא הדור - "להביא לימות המשיח"

...ובפרט בהביטול וההתקשרות אל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא הדור, "הנשיא הוא הכל", שבכא"א – מציאותו וכל עניניו, בכל מכל כל, נעשים קודש לנשיא הדור, עי"ז שמלאים וחדורים בקיום שליחותו של נשיא הדור – משה רבינו שבדור, גואל ראשון הוא גואל אחרון – שענינו העיקרי "להביא לימות המשיח" בפועל ממש.

(ש"פ וארא תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 266)

כל פעולה ופעולה חייב שיתאים להגאולה

כאו"א מישראל צריך להשתוקק ביותר להגילוי ד"וירא אליו ה'" בגאולה האמיתית והשלימה, ולעשות כל התלוי בו להיות ראוי לכך, עי"ז שכל פעולה ופעולה שלו נעשית באופן המתאים להמעמד ומצב דגאולה האמיתית והשלימה.

(ש"פ וירא תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 92)

היום ההדגשה היא על הבאת הגאולה

אמנם, במשך כל הדורות (גם בהתחלת זמנו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) היתה עיקר ההדגשה על הפעולה דהפצת המעיינות חוצה, ולא (כל כך) על הבאת המשיח - אף שבכללות הי' ידוע שהפצת המעיינות חוצה פועלת ביאת המשיח, ומזמן לזמן (ובפרט בהתוועדויות די"ט כסלו, וכיו"ב) היו מזכירים ומדברים על ענין זה.

מה שאין כן כשהגיע הזמן שבו יצא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בהכרזה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה" - ומוסיף והולך ועד עצם היום הזה, על-פי ציווי והוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר, "מה להלן עומד ומשמש אף כאן כו" - ההדגשה על הבאת הגאולה, ועד שכל פעולה ד"מעשינו ועבודתינו" (כולל בנוגע להפצת המעיינות חוצה) חדורה בכוונה - להביא את משיח צדקנו, מתוך ידיעה שזהו תפקידו המיוחד של דורנו זה - להביא את הגאולה.

(ש"פ תצא תשמ"ח, ספר השיחות ח"ב עמ' 629-30)

השליחות היחידה שנשארה היא לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש

די איינציקער זאך וואס איז
איצטער געבליבן אין דער עבודת
השליחות, איז: צו מקבל זיין פני
משיח צדקנו בפועל ממש, בכדי ער
זאל קענען מקיים זיין שליחותו
בפועל און ארויסנעמען אלע אידן
פון גלות.

שטייענדיק בא דער התחלה און פתיחה פון דעם כינוס השלוחים העולמי - פון די שלוחים שיחי' פון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, בכל מרחבי תבל, בארבע כנפות הארץ - דארף מען צום אלעם ערשטן דערמאנען דעם יסוד און ארויסברענגען דעם תפקיד פון די שלוחים בדורנו זה בכלל, ובמיוחד - דער חידוש אין דער עבודת השליחות וואס איז צוגעקומען במיוחד בזמן האחרון: לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה.

. . קומט צו מזמן לזמן א חידוש אין דער שליחות, א שליחות מיוחדת, וואס זי נעמט דורך און איז דער שער דורך וועלכען אלע עניני השליחות זיינען "עולה"; ועאכו"כ בנדו"ד - א חידוש כללי ועקרי וואס איז ניט בלויז נאך א פרט (אדער א כלל), אין דער שליחות, נאר אן עיקר און אן ענין כללי ביותר, ביז דער ענין הכי כללי אין אידישקייט - הכנה לביאת משיח צדקנו - וואס נעמט ארום אלע נקודות ופרטים פון דער עבודת השליחות.

. . איז איצטער די עבודה און שליחות: צו זיין גרייט בפועל צו מקבל זיין פני משיח צדקנו בפועל

ממש!

דערפון איז מובן, אז אין דעם באשטייט די מטרה פון דעם היינטיקן כינוס השלוחים העולמי: צו זיך צוזאמענרעדן און ארויסקומען מיט החלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, ווי צו אויספירן די שליחות מיוחדת פון דעם איצטיקן זמן: קבלת פני משיח צדקנו.

. . דערפון איז פארשטשנדיק, אז וויבאלד די שלוחים האלטן שוין פון לאנג נאך מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, און פון לאנג נאך אמצע עבודת השליחות, ביז אז מען האט שוין מסיים געווען די שליחות (כהודעת נשיא דורנו הנ"ל) ואע"פ כן איז די גאולה האמיתית והשלימה נאך ניט געקומען בפועל ממש – דארף מען זאגען אז ס'איז נאך געבליבן עפעס צו טאן וואס וועט ברענגען די גאולה בפועל.

און דאס איז: ע"פ הידוע אז "בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל", "אחד הראוי מצדקתו להיות גואל וכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו", וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, דער איינציגער שליח שבדורנו, דער איינציגער משיח בדורנו, אז מ'האט שוין אלץ פארענדיקט – איז פארשטאנדיק אז ס'הויבט זיך אן מקויים ווערן דער "שלח נא ביד תשלח" די שליחות פון כ"ק מו"ח אדמו"ר. און דערפון איז מובן, אז די איינציקע זאך וואס איז איצטער געבליבן אין דער עבודת השליחות, איז: צו מקבל זיין פני משיח צדקנו בפועל ממש, בכדי ער זאל קענען מקיים זיין שליחותו בפועל און ארויסנעמען אלע אידן פון גלות.

דאס הייסט: אלע פרטים אין דער עבודת השליחות פון הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, דארפן זיין דורכגענומען מיט דער נקודה – ווי דאס פירט צו קבלת משיח צדקנו.

. . דערפון האט מען די הוראה בפועל וואס מ'דארף ארויסנעמען שטייענדיק איצטער בא דער התחלה ופתיחה פון דעם "כינוס השלוחים העולמי":

לכל לראש - דארף מען ארויסקומען מיט א הכרזה צו אלע שלוחים, אז די עבודת השליחות איצטער און פון יעדער אידן באשטייט אין דעם – אז מ'זאל מקבל זיין פני משיח צדקנו.

דאס הייסט: אלע פרטים אין דער עבודת השליחות פון הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, דארפן זיין דורכגענומען מיט דער נקודה – ווי דאס פירט צו קבלת משיח צדקנו.

. . ובפשטות מיינט דאס – אז פון דעם כינוס השלוחים דארף מען קומען און להביא החלטות טובות ווי יעדער שליח דארף זיך אליין צוגרייטן און צוגרייטן אלע אידן במקומו ובעירו וכו' צו מקבל זיין פני משיח צדקנו, דורך דעם וואס ער איז מסביר דעם ענין פון משיח כמבואר בתושב"כ ובתושבע"פ באופן המתקבל צו יעדערן לפי שכלו והבנתו, כולל במיוחד - דורך לימוד עניני משיח וגאולה, ובפרט באופן פון חכמה בינה ודעת.

און היות אז דאס איז דער עבודה פון דעם זמן, איז מובן אז דאס איז שייך צו יעדער אידן אן אויסנאם כלל.

(ש"פ חיי שרה תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 97 ואילך)

לפרסם ניסים

דערפון האט מען א הוראה עיקרית: וויבאלד מ'האלט שוין נאך אלע ענינים, און די גאולה איז נאך ניט געקומן – איז א דבר נכון ביותר צו טאן אין דעם ענין "פרסומי ניסא", צו מפרסם זיין בא זיך און ביי אנדערע, ובכל מקום ומקום – די ניסים וואס דער אויבערשטער טוט מיט אונז, וויסנדיק אז דערמיט איז פארבונדן די גאולה האמיתית והשלימה.

(ש"פ וישב תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 185)

אהבת ישראל באופן של גאולה

יש להוסיף ולהדגיש הקשר והשייכות דאהבת ישראל להגאולה העתידה - לא (רק) מפני שביטול הגלות הוא על-ידי ביטול סיבת הגלות (שבא על-ידי ההיפך דאהבת ישראל), שהרי בעמדנו לאחר סיום כל מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות, לאחר סיום כל מ"ב המסעות ב"מדבר העמים", נמצאים כבר "על ירדן ירחו" (דרגתו של משיח ד"מורח ודאין"), על סף הגאולה, בודאי שכבר נתקנה סיבת הגלות, ולכן, ההדגשה דאהבת ישראל היא – בתור טעימה ועד להתחלה דהגאולה האמיתית והשלימה הקשורה עם נקודת האחדות שלמעלה מהתחלקות, שמודגשת באחדותם של ישראל, מצד בחינת היחידה (דרגה החמישית) שבכל ישראל בשוה, שהיא ניצוץ מנשמתו של משיח, יחידה הכללית.

(ש"פ מטו"מ תנש"א, ספר השיחות ח"ב עמ' 717-8)

צ"ל הוספה עיקרית בענין החיים (גם) ע"י פעולת העם שמכריזים "יחי המלך", שתוכנה של הכרזה זו – שכבר הגיע הזמן דהקיצו ורננו שוכני עפר – כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ועד דהקיצו ורננו דוד מלכא משיחא!

הכרזת "יחי המלך"

"אין מלך בלא עם", כלומר, אע"פ שנקראים "עם, מלשון עוממות . . רחוקים ממעלת המלך", הרי, ביחד עם זה (ואדרבה - בגלל זה) פועלים הם את המלכות – המלך.

וכמודגש גם בהכתרת המלך – שהעם מכריזים: "יחי המלך" (כפי שמצינו גם במלכות בית דוד), שבזה מודגש גם שפעולת העם היא בחיי המלך, חיים של מלך.

. . הרי, גם אנשי הדור פועלים הוספה בענין החיים אצל נשיא הדור, כאמור לעיל בענין ההכרזה "יחי המלך".

ובאותיות פשוטות: . . צ"ל הוספה עיקרית בענין החיים (גם) ע"י פעולת העם שמכריזים "יחי המלך", שתוכנה של הכרזה זו – שכבר הגיע הזמן להקיצו ורננו שוכני עפר – כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ועד להקיצו ורננו דוד מלכא משיחא!

וזהו גם מה שמרעישים בעקבתא דמשיחא על דבר הצורך להכריז "עד מתי", שעל ידי זה מקרבים ומזרזים את הגאולה – דיש לומר, שנוסף על הדגשת הצפי', הבקשה והדרישה על הגאולה [שיבוא משיח צדקנו בפועל ממש, באופן דמראה באצבעו ואומר זה, הנה המלך המשיח, בשר ודם, כפסק דין הרמב"ם "עמוד מלך מבית דוד כו' ויקבץ נדחי ישראל"], יש בהכרזה זו גם התוכן דענין ההכתרה – "יחי המלך", שעל ידי זה פועלים ביאת דוד מלכא משיחא.

שהזכרת שמו של משיח – "איש צמח שמו" – ממהרת ומזרזת עוד יותר את ביאת צמח, תיכף ומיד ממש.

ויש להוסיף, שאצל מלך המשיח מודגשת יותר שייכותו לכאו"א מישראל (נוסף לכך שכל מלך הוא "לב כל קהל ישראל") – לכן, בכוחו וביכולתו דכאו"א מישראל לפעול הענין ד"יחי המלך":

על הפסוק "דרך כוכב מיעקב" מצינו ב' דרשות בחז"ל: (א) "כוכב" קאי על כאו"א מישראל, (ב) "כוכב" קאי על מלך המשיח.

. . ונמצא, שבנוגע למלך המשיח מודגש ביותר הקשר והשייכות לכל ישראל – שעצם נשמתם, בחי' היחידה, היא ניצוץ מנשמתו של משיח, ולכן, גם הענין ד"אין מלך בלא עם" (תוכן הכרזת העם "יחי המלך") הוא בהדגשה יתירה אצל מלך המשיח – "דרך כוכב מיעקב", כוכב דכללות ישראל, הקשור עם גילוי "דרך כוכב מיעקב" אצל כאו"א מישראל, התגלות בחי' יחידה שלו.

. . והמעשה הוא העיקר:

יש לסיים ולהשלים את "מעשינו ועבודתינו" – כולל גם הבקשה והדרישה "עד מתי" וההכרזה "יחי המלך" דוד מלכא משיחא – בזריזות הכי גדולה, הקשורה עם שמחה וחיות.

(ב' ניסן תשמ"ח, ספר השיחות ח"א עמ' 350 ואילך)

הכרזה המגלה את מציאותו של מלך המשיח

. . ההפטרה דשבוע שעבר מסתיימת בהכרזה "יחי אדוני המלך דוד לעולם" - נצחיות מלכות דוד שנמשכה במלכות שלמה, ששלימותה ע"י המלך המשיח שהוא "מבית דוד ומזרע שלמה" - שתוכנה של הכרזה זו הוא התגלות מציאותו דמלך המשיח.

ועי"ז ולאח"ז באה התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו כו'...

(אדר"ח כסלו, וש"פ תולדות ה'תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 133)

להזכיר את שמו של משיח

שהזכרת שמו של משיח – "איש צמח שמו" – ממהרת ומזרזת עוד יותר את ביאת צמח, תיכף ומיד ממש.

(כ"ז מרחשון. כינוס השלוחים העולמי תשמ"ט, התוועדות ח"א עמ' 370)

התגלות מציאותו של מלך המשיח ברגע שניעור משנתו

"כל ימי חייו" – פירושו בכל רגע ורגע שהאדם חי, הן ביום והן בלילה, הן ער והן ישר, שגם אז הוא חי ע"י נשימת האויר (...). שמוכרח להיות בכל רגע ורגע (...). ו"כל ימי חייו להביא לימות המשיח" – פירושו שהחיות שלו (בכל רגע) הוא בהבאת ימות המשיח, כלומר, לא רק בשעה שחושב ומדבר ועושה פעולות להבאת המשיח, אלא עצם חיותו ("חייו") הוא להביא לימות

הדבר שעדיין לא עשו בשביל
להביא את המשיח הוא - עבודת
השמחה הרצויה בשביל להביא את
המשיח

המשיח.

(ש"פ תולדות תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 132)

שמחה על בוא הגאולה

. . כולל הבשורה-טובה העיקרית שמשיח כבר בא!

וממילא מובן, שאז הוא רוקד ושמח בשמחה הכי גדולה, השמחה דקבלת פני משיח צדקנו! ובאופן שאינו מתבייש בריקודו, ואדרבה – הוא רוקד "לעיני כל ישראל", לקבל פני משיח צדקנו.

וכשמשהו שואל אותו "וואס עפעס מיט אמאל", מה פתאום אתה רוקד כ"כ, "לשמחה מה זה עושה"?! - הוא עונה, או שאלו העומדים מסביבו ויודעים על כך עונים: "וואס הייסט", וכי אינך יודע מה שנכתב כבר בעתונים, שמשיח כבר הגיע! ותיכף ומיד הוא מגיע לכאן, ולוקח את כולנו בתוך כלל ישראל ל'נסיעה' "עם ענני שמיא" לארצנו הקדושה, ולבית המקדש השלישי – לערוך שם את שמחת בית השואבה!...

(ש"פ האזינו תשנ"ב, שיחות קודש ח"א עמ' 98)

היום ההדגשה היא על שמחה

ובמיוחד בנוגע להתפילה על הגאולה האמיתית והשלימה (ובפרט לאחר שכבר "כלו כל הקיצין", ונשלמו כל עניני העבודה, כדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) - שנוסף על רגש הכוסף והתשוקה והגעגועים להגאולה (עד עתה), צ"ל עכשיו גם ובעיקר רגש השמחה מזה שהגאולה באה בפועל ממש ברגע זה ממש.

(ש"פ בשלח תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 320)

הוספה מיוחדת בשמחה כדי להביא את המשיח

ויש לומר, שהדבר שעדיין לא עשו בשביל להביא את המשיח הוא - עבודת השמחה הרצויה בשביל להביא את המשיח:

**ביז – די נבואה העקרית – די
נבואה אז "לאלתר לגאולה" און
תיכף ומיד ממש
"הנה זה (משיח) בא".**

נוסף לכך ששמחה פורצת כל הגדרים, גם גדרי הגלות, יש בשמחה סגולה מיוחדת להביא את הגאולה - כמבואר בהמשך שמח תשמח הנ"ל ש"שמחת לבו" שהיתה בבנין בית המקדש הא' והב' לא היתה שמחה שלימה, ועיקר השמחה תהי' בבית המקדש העתידי בגאולה העתידה, ש"אז תהי' השמחה בבחי' אין סוף עצמותו ומהותו בבחינת שמחה עצמית ממש", וממשיך לבאר, ששמחה העצמית זו מעוררים על-ידי שמחה של מצוה, שהשמחה של המצוה מגעת למעלה יותר מהמצוה עצמה, ועל ידה דוקא מעוררים השמחה העצמית דלעתיד לבוא.

ואף שבודאי היתה שמחה של מצוה בכל הדורות שלפני זה, שהרי שמחה של מצוה הוא ענין עיקרי בעבודה, כמ"ש "עבדו את ה' בשמחה", "עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב", ובפרט בבנין בית המקדש הנ"ל - מכל מקום, בשמחה של מצוה עיקר ההדגשה היא על (אופן) העבודה, שהעבודה צריכה להיות בשמחה, ואילו המדובר כאן אודות השמחה להביא את המשיח הוא - על השמחה כשלעצמה, שמחה בטהרתה, עבודה של שמחה לשם מטרה ותכלית דביאת המשיח.

[מובן וגם פשוט, שאצל יהודי גם שמחה כשלעצמה קשורה עם עבודת ה', עניני התורה ומצוות, "פיקודי ה' ישרים משמחי לב", אבל, יש להדגיש את השמחה עצמה, היינו, לא (רק) (הענינים המביאים את השמחה, אלא השמחה עצמה - והשמחה תביא את המשיח].

(ש"פ תצא תשמ"ח, ספר השיחות ח"ב עמ' 630-1)

פירסום

לפרסם שיש נביא שהכריז ש"הנה זה (משיח) בא".

האט מען די הוראה כנ"ל, אז מ'דארף מפרסם זיין לכל אנשי הדור, אז מ'האט זוכה געווען אז דער אויבערשטער האט אויסגעקליבן און ממנה געווען א בעל בחירה, וואס מצד עצמו איז ער שלא בערך העכער פון אנשי הדור, אז ער זאל זיין "שופטיק" און "יועציק" און דער נביא הדור, וועלכער זאל אנווייזען הוראות און געבן עצות בנוגע צו דער עבודה פון אלע אידן אלע מענטשן פון דעם דור, בכל עיניני תורה ומצוות, און בנוגע צו דעם אלגעמיינעם טאג טעגלעכן לעבן און אויפפירונגן, אויך אין "בכל דרכך (דעהו)" און "כל מעשך (יהיו לשם שמים)".

ביז – די נבואה העקרית – די נבואה אז "לאלתר לגאולה" און תיכף ומיד ממש "הנה זה (משיח) בא".

[ושם בהערה 116:] לא רק בתור חכם ושופט אלא בתור נביא, שזהו בוודאות – ראה מאמרי אדה"ז הקצרים ע' שנה-ו.

(ש"פ שופטים תנש"א, ספר השיחות ח"ב עמ' 792)

לפרסם בעיתונים

ובפרט ע"פ הפתגם הידוע של רבותינו נשיאנו ע"ד הפירסום דביאת המשיח בעיתונים, כפי שנתקיים בפועל ממש בתקופה האחרונה שנתפרסם בכו"כ עיתונים בעולם כולו (ויש להוסיף ולפרסם עוד יותר) ש"הנה זה (המלך המשיח) בא" ותיכף – כבר בא – בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים...

ועד"ז כאשר נשמעת טענה בעולם ש"ספדו ספדניא וחנטו חנטיא" – אזי צריכים לומר בפירוש את המציאות האמיתית ע"פ תורה, ואין מה לחשוש כיצד תהי' התגובה כו', מכיון שהעולם מוכן לקבל את הדברים.

(ש"פ נצבים תנש"א, יום ב' דר"ה וש"פ וילך תשנ"ב, ספר השיחות תשנ"ב ח"א עמ' 26)

גם מי שלא קלט

ובפשטות: יש להכריז ולפרסם כל מקום – בדברים היוצאים מן הלב – שהקב"ה אומר (ע"י עבדיו הנביאים) לכאן"א מישראל "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה", ועד שהיום ממש רואים בעיני בשר ברכת הגאולה האמיתית והשלימה.

[ויש להוסיף ולהדגיש שההכרזה והפרסום דכהנ"ל צ"ל גם ע"י אלה הטוענים שעדיין לא נקלט ענין זה (בשלימות) בהבנה והשגה שלהם, דכיון שגם אצלם ישנו ענין האמונה בשלימות, יכולים (ובמילא צריכים) הם לפרסם הדברים לאחרים, החל מבני ביתו (שבודאי אינם צריכים "לסבול" מזה שעדיין לא הונח הדבר בשכלו), וכל אלה שנמצאים בסביבתו, כל אחד ואחת מישראל. ובודאי שע"י ההשתדלות המתאימה יתקבלו הדברים ויפעלו פעולתם, כולל גם אצל המכריז והמפרסם, שיוקלט אצלו בפנימיות וכו'].

(ש"פ ראה תנש"א, ספר השיחות ח"ב עמ' 778)

את האמת יש להכריז באופן גלוי

יש להכריז ולפרסם שבימינו אלה נמצאים אנו בזמן (ומקום) מיוחד, שלא נותר בו אלא ענין אחד ויחיד – וחייב אדם לומר בלשון רבו, כלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר: עמדו הכן כולכם, לבנין בית המקדש העתיד בביאת דוד מלכא משיחא. וממילא, על כל אחד ואחד מישראל מוטלת השליחות להביא ולגלות את בית המקדש העתיד – ש"בנוי ומשוכלל" בשמים, וצריך רק לירד ולהתגלות למטה – תיכף ומיד ממש...

לכאורה יכול לבוא משהו ולטעון: דיבורים אלו הם "ווילדע רייד", אשר, בכל הזמנים והדורות שלפנינו לא נאמרו, ומה מדברים לפתע דיבורים כאלו, כיצד יגיב העולם לשמע דיבורים כאלו?! ובכן, לכל לראש צריכים לדעת שאין מה להתפעל מהעולם, מה יאמרו וכו':

אדם נורמלי לחלוטין - לבוש כאדם

נורמלי ומדבר כאדם נורמלי כו',
ולפתע מתחיל לצעוק "משיח נאו".

.. דוקא הנהגה כזו היא היא זו
שפועלת ומעוררת אצל הזולת את
הפנימיות שבו, שלאמיתו של דבר,
גם נפשו צועקת "משיח נאו"!

מכיון שכן הוא האמת ע"פ תורת אמת, יש להכריז על כך באופן גלוי.

ויתירה מזה - המצב כיום הוא שגם העולם מוכן לקבל זאת, צריכים רק לבוא ולומר באופן גלוי.

ועד"ז כאשר נשמעת טענה בעולם ש"ספדו ספדניא וחנטו חנטיא" - אזי צריכים לומר בפירוש את המציאות האמיתית ע"פ תורה, ואין מה לחשוש כיצד תהי' התגובה כו', מכיון שהעולם מוכן לקבל את הדברים.

וכמו כן כאשר עושים אסיפות כדי לדרוש ולחקור בנוגע לאופן ההנהגה של העם היהודי - אין מה להתפעל כו', ואדרבה, צריכים לומר להם בפשטות שיעיינו ב"בייבל" (דבר המקודש גם אצלם), בדבריו של ישעי' הנביא אודות ענינו של עם ישראל - "עם זו יצרתי לי (למען) תהלתי יספרו"!

וכאמור, העולם נמצא במצב כזה שהוא מוכן לקבל דברים אלו: צריכים רק לאומרם, בדברים היוצאים מן הלב, שאז, פועלים הדברים פעולתם, ובאופן שהפעולה היא בדרכי נועם ודרכי שלום, מבלי שיהי' צורך לבטל איזו התנגדות (ועאכו"כ שאין צורך במלחמה) - כפי שראו במוחש כל אלו שעסקו בזה.

(ש"פ ויגש תשמ"ז, התוועדות ח"ב עמ' 209)

מהו "אופן המתקבל" אצל יהודי?

והנה, הנהגה זו צריכה להתבטא גם בשעה שהולך לדבר עם הזולת - שלכל לראש עליו לצעוק "משיח נאו"!.. ולצעוק עד כדי כך, שגם הזולת עצמו יתחיל לצעוק "משיח נאו"!..

לכאורה, יכול משהו לטעון: היתכן, כאשר רוצים לפעול על הזולת - צריכים להתנהג כמו "ג'נטלמן" . לכל לראש צריכים לתת לו "שלום עליכם", ולשאול אותו: מה שלומך ואיך אתה מרגיש, ובשפת המדינה דוקא האל_ו דוּ יוּ דוּ, ואח"כ להתעניין בשלום אשתו ובני ביתו, לשאול אותו כיצד מתנהלת פרנסתו, מה עשה ומה מתכונן לעשות, וכיו"ב, ואח"כ להתחיל לדבר עמו אודות עניני יהדות, החל מאל"ף-בי"ת של יהדות, עד שיגיע ל"אחרית הימים"אָ"ט אָ"ט קומט משיח" . . .

הנהגתו, טוען הוא, כהנהגת הבעש"ט . . . כידוע הסיפורים אודות הבעש"ט שהי' מתעניין בשלומו של כל יהודי ובני ביתו, בפרנסתו וכו', כדי שישב "ברוך השם", ורק אח"כ הי' מדבר עמו אודות עניני יהדות;

אבל להתחיל לצעוק "משיח נאו" - הנהגה מוזרה היא זו . . . אדרבה - טוען הוא: "דברי חכמים בנחת נשמעים", בישוב הדעת ובמתינות (טטא_טעטשנע"), "עקב בצד אגודל", וא"כ, איזה רושם על הזולת - טוען הוא - תעשה הצעקה "משיח נאו"?! . . .

הנה לאמיתו של דבר - ההיפך הוא הנכון:

אדם נורמלי לחלוטין - לבוש כאדם נורמלי ומדבר כאדם נורמלי כו', ולפתע מתחיל לצעוק "משיח נאו" . . . דוקא הנהגה כזו דהיא זו שפועלת ומעוררת אצל הזולת את הפנימיות שבו, שלאמיתו של דבר, גם נפשו צועקת "משיח נאו"! . . .

מצד פנימיות נשמתו - חפצו ורצונו של כאו"א מישראל בגאולה האמיתית והשלימה, "משיח נאו"; צריכים רק להסיר את הקליפה החיצונית, המכוסה אף היא בשכבת אבק ובזָן . . . כדי לגלות את פנימיותו. ולכן: כאשר יגש אליו עם כל גינוני הנימוס - לא יוכל אפילו להוריד את האבק והבזָן שמכסה על הקליפה החיצונית; משא"כ כאשר יגש אליו ויצעק "משיח נאו", הֵעֵר זיך אַ אַקְטן דאָ רפּן האָבֿן משיח'ן" . . . - עי"ז יסיר את הקליפה החיצונית, ובמילא, תתגלה פנימיות נשמתו!

. . . והעיקר: אין צורך בראיות והוכחות - "טעמו וראו" . . . ינסה כאו"א דרך זו, ויראה בעצמו את התוצאות!

ומזה מובן גם בנוגע לענין ד"משיח נאו" - שזוהי ההוראה שלומדים מקרבנו של מנשה בשמיני בניסן - שדוקא הצעקה "משיח נאו" היא זו שתפעל ותעורר את הזולת.

(ש"פ צו תשמ"ה, התוועדויות ח"ג עמ' 50-1649)

סיפורים

איך יבוא משיח

בשנות הנשיאות הראשונות, עמדו כמה חסידים ליד חדרו של הרבי ודיברו על ביאת משיח - באיזה אופן זה יהי'. תוך כדי כך יצא הרבי מחדרו בפתאומיות, מבלי שיהיו מוכנים לכך, והפטיר: **כך הוא יבוא!...**

770 ביגמטריא בית משיח

מספר ר' זלמן יפה ממנצסטר: בעת ביקורי אצל הרבי בחג השבועות תש"ל, מצאתי ב-770 ספר תהלים ועלי' הרישום: "770 ביגמטריא בית משיח", לקחתי את התהלים ובפעם הבא שדיברתי עם הרבי הוצאתי את התהלים, כשהרבי ראה זאת הוא חיך בשתיקה רבת משמעות....

"משיח יתגלה כאן" אומר הרבי תוך כדי שהוא מצביע על עצמו

באמצע אחד הלילות של שנת תשמ"א יצא יהודי ובתו מחדרו של הרבי עם חיוך גדול על פניו. על שאלת התמימים מה פשרו של החיוך, ענה היהודי: "היום בבוקר הי' לי ויכוח עם בתי האם הרבי משיח או לא, אני טענתי שכן אבל בתי טענה שלא.

עכשיו כשהיינו בחדרו של הרבי, הרבי דיבר עם בתי ובין השאר דיבר על הנושא שמשיח יתגלה כשכל הנשמות ירדו לתוך גוף בעולם הזה הגשמי, אני באותו רגעים התחלתי לחשוב על הדו-שיח שהי' ביני לבתי הבוקר, ולא הקשבתי בכלל למה שהרבי דיבר, וכך אני מהרהר לעצמי: "כן משיח?", "לא משיח?", ופתאום אני שומע איך שהרבי אומר לבתי: "כשכל הנשמות ירדו לתוך גוף בעולם הזה הגשמי משיח יתגלה כאן" - כשהרבי אמר "כאן" הרבי הצביע על עצמו.

"הרגשתי - סיים היהודי - שהרבי קורא את מחשבותי, ודאג לתרץ את שאלתי".

ה"וילחם מלחמות ה" של הרבי

הרבי לחם נגד המשטר הכפרני ברוסי', וגרם בפועלותו הרוחנית להתמוטטותו. גם בהתחומים של "שלימות העם" - ידוע מלחמתו התקיפה נגד גיור שלא כהלכה והחוק האומלל של "מי יהודי". "שלימות התורה" - על ידי צבא שלוחיו ברחבי תבל, שלא תשתכח תורה מישראל. "שלימות הארץ" - נגד מהלכי ממשלות ישראל לדורותיהם, בדרכם של כניעה וויתור על שטחים מארה"ק למחבלים, דרך המסכנת מיליוני יהודים. וכפי שהצהיר (על שמיר בשעתו) שבאם ימשיך בכיוון זה "אזי אני... יהי' הראשון שאלחם בו שתתפרק הממשלה" ומאז ועד היום אף ראש ממשלה לא השלים את הקדנצ'י'.

כשר' שלום דוכמאן צעק "הרבי הוא משיח!" בביתו של הרבי!

אחר הסתלקותה של הרבנית התקיימה התוועדות בביתו של הרבי (ע"פ הוראתו). הרבי בעצמו לא השתתף בהתוועדות רק ישב למעלה בחדרו.

זקני החסידים והתמימים ישבו למטה והתוועדו עד אור הבוקר, באמצע ההתוועדות קם אחד החסידים והתבטא "שהרבי יוליכנו לקראת משיח צדקנו". ר' שלום דוכמאן ששמע זאת צעק: "מה?... הרבי הוא משיח!"...

כשהרבי אמר לר' ש"ח קסלמן שילך להשווער ולהגיד שהוא הוא משיח

ביום ראשון לאחר סיום כתיבת "ספר תורה לקבלת פני משיח" נכנס ר' שלמה חיים קסלמן עם קבוצת אברכים ופנה לרבי ואמר: כיון שיש כבר את ה"ספר תורה לקבלת פני משיח", אז הגיע הזמן שהרבי צריך להתגלות.

הרבי הקשיב לדברים ברצינות רבה ואמר: "גיי צום שווער און זאג דאס צו אים (תלכו להשווער [כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ] ותגידו זאת שם)"...

הרבנית חי' מושקא: "משיח נמצא אצלי בבית"...

מספרת הגב' פרומה יוניק: בתקופת משפט הספרים, בני מאיר דיבר עם הרבנית בטלפון. במהלך השיחה אמר להרבנית: "הלוואי שמשיח כבר יבוא ויגאל אותנו מכל הצרות". הרבנית השיב לו כי משיח נמצא בתוכנו, צריך רק להכיר אותו. השיב לה בני: "משיח נמצא אצלכם בבית, תאמרי לו שיתגלה ויגאל אותנו". אמרה לו הרבנית: "תאמר לו את זה אתה, אולי לך ישמע"...

בשמחת תורה, במהלך ההקפות, ניגש בני לרבי ואמר לו: "רבי, יש לי סיפור על הרעבעצין ועל משיח". הרבי התכופף קמעה והיטה אוזן להקשיב... אך כמו מעשה שמים, בני קיבל פתאום "בלק-אוט" [חסימה] ולא הצליח לספר את מה שרצה. הרבי הבחין בזאת ואמר: "עדיף שתגיד לחיים ותשיר ניגון שמח"...

כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ: "יש לחתני את ראשו של הצמח צדק"

לקראת חג השבועות תש"ט, הגיע הגאון ר' יצחק הלוי הרצוג (רב הראשי בארץ הקודש שבט תרצ"ז - תמוז תשי"ט) לנוי-יארק, בתקופת ביקורו נפגש עמו הרבי מספר פעמים ודיברו הרבה בדברי תורה. כאשר נכנס הרב הרצוג ליחידות אל כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ, סיפר על התפעלותו מגאונותו של החתן, אמר לו כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ: "יש לו את ה"ראש" של הצמח צדק, כל התורה כולה פתוחה לפניו".

הרבנית נחמה דינה: "הרבי הוא הצמח צדק"

הרבנית נחמה דינה ע"ה היתה רגילה לומר על חתנה הרבי: "בעלי (כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ) אומר שזהו הצמח צדק".

כשהרבי קרא לעצמו 'צמח צדק'...

ר' יוסף גאלדשטיין הי' בהשנים הראשונות של הנשיאות של הרבי המנהל של הבית ספר לבנות "בית יעקב" ב"בורו-פארק".

פעם בהיותו ביחידות אצל הרבי אמר לו הרבי (תוכן): "אין דיין זכות הערען די מיידלעך פון "בית יעקב" א חסידי'שער ווארט פון די בעש"ט, מעזריטשער מגיד, די אלטע רבי, די מיטעלע רבי, די 'צמח צדק', די רבי מהר"ש, די רבי רש"ב, די רבי דער שווער און פון די צמח צדק" ... ["בזכותך שומעים הבנות ב"בית יעקב" חסידות של הבעש"ט . . כ"ק אדמו"ר מו"ח והצמח צדק" ...].

הרבי בשנת תשכ"ז: "משיח לוחם מלחמת ה' עבור היהודים ברוסי"

מיומנו של אחד התמימים - ו' תשרי תשכ"ז: היום התוועד אד"ש, בהתוועדות דיבר אד"ש על משיח וכו', בין השאר אמר שהמשיח שבדור נלחם מחלמות ה', ופירט שהמלחמות ה' כוללות את המלחמה "להעביר ממשלת זדון מן הארץ", וביאר שהנצחון של מלחמה זו יהי' כאשר יצאו ממדינת רוסי' עשרות ומאות ואלפים ורבבות מבני ישראל, ותיפתח דרך המלך ליציאת כל אלו הנמצאים שם במיצר ושבי', וממשלה זו תעבור מן הארץ. וכל זה ע"י המשיח שבדור שלוחם מלחמות ה'.

אד"ש סיים את השיחה ואמר שכשדבר זה יקויים ידעו שמי שלחם כנגדם ופעל זאת הוא המשיח.

(מיומנו של אחד התמימים משנת תשכ"ז)

דף קריאת שמע עם "יחי" ותמונת הרבי שליט"א מלך המשיח

בחודש אדר תשנ"ג הכניסו לרבי דף של פרשת קריאת שמע מהודר עם תמונתו של הרבי כשתחתיה הכיתוב "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", ובקשו את ברכתו והסכמתו. הרבי שבעבר הורה להסיר את תמונתו מדף כזה שהיה עם הכיתוב "היכוננו לביאת המשיח" השיב לחיוב.

לחנך את הילדים שירצו משיח

פעם שאל הרבי ילד שנכנס עם אביו ליחידות האם הוא רוצה משיח נאו. הילד לא השיב, והרבי פנה להוריו ואמר: צריכים לחנך את הילדים שירצו משיח נאו!

כשאנחנו נשתפר

הרבי אמר פעם ליהודי שנכנס עם בנו ליחידות: בהתוועדות האחרונה דובר על כך שמשיח יכול לבוא ביום ג', היות ויום זה הוכפל בו כי טוב. זה לא שולל, הוסיף הרבי, שיכול משיח לבא ביום ב' אף שאין בו אפילו פעם אחת כי טוב. וסיים הרבי: אם אני ואביך ואתה נשתפר - אז הוא יבוא...

אין זמן משיח מגיע

בהתוועדות אור ל"ב סיון תש"מ, ביקש הרבי בסיום ההתוועדות מהרב פנחס גדלי' הכהן פאשטר - שהגיע לרבי עם קבוצה מצרפת, שיגיד לחיים ושינגן את ה"אדרת והאמונה" (בהימנון הצרפתי), אולם, עבר זמן-מה עד שהלה הופיע, (כי הוא הי' בחדר ע"י ותרגם את השיחה לצרפתית) התבטא הרבי בינתיים: "שינגן מהר, כי משיח כבר מתכוון לבוא ואין זמן"! וכשהוא אכן הגיע והתחיל לשיר, עודד הרבי את השירה בשתי ידיו ומחא את כפיו הק' בחוזק רב.

משיח כבר עומד בפתח

בזמן המלחמה בין דרום לצפון קוריאנה, (תשי"ב-י"ג) נשלחו כוחות מיוחדים מטעם צבא ארצות הברית לאזור. אחד מהחיילים הי' בתהליך התקרבות ליהדות, והחליט – לפני צאתו – לקבל מהרבי את ברכת הדרך. כשנכנס לקבל ברכה אמר לו הרבי: ברכתי נתונה לך, בתנאי שבזמן שהותך שם תצטרך להשפיע על שאר החיילים היהודים לקיים תורה ומצוות.

הנ"ל הופתע מן התשובה ואמר לרבי: אבל אני עצמי רק עכשיו התחלתי ללמוד בעצמי, ואיך אוכל להשפיע על אחרים? השיב לו הרבי: הזמן קצר והמלאכה מרובה, משיח כבר עומד בפתח. תצטרך אתה, גם לקבל על עצמך וגם להשפיע על אחרים בו זמנית.

למה לא נותן הרבי להחסידיים לשון?

מספר המזכיר ר' לייב גרונר:

בחורף של שנת תשנ"ב, עבר הרבי טיפול רפואי מסויים בעיניו הק' אצל רופא עינים מומחה במנהטן. באמצע היו עשר דקות של המתנה לצורך הטיפול. הרופא ניצל הזדמנות זו וביקש את רשותו של הרבי לשאול משהו. הרבי הסכים לבקשתו, והרופא פתח ושאל: למה משיח עוד לא בא?! הלא עם ישראל עשה כל-כך הרבה מצוות ומעשים טובים בזמן הגלות, איך זה יתכן שהמשיח עוד לא הגיע?!

ענה לו הרבי (תוכן): גם אני שואל את עצמי שאלה זו, ומשום כך אינני נותן מרגוע לחסידיים שלי ("איך לאו זיי ניט שלאפן"). עם ישראל אכן עשה הרבה, אך לפועל כיון שאנו רואים שביאתו מתעכבת, עלינו להסיק מכך שרוצים שנוסיף עוד טיפה, עוד קצת, עוד פעולה קטנה כדי למהר את ביאתו. [באמרו עוד קצת, הראה לו הרבי באצבעותיו הק' סימן של מעט, כאות לכך שעלינו להוסיף משהו עכ"פ].

משיח יכול לבוא בכל רגע

באחת היחידות דשנת תשכ"ד דיבר הרבי עם הח"כ (לשעבר) גאולה כהן בחוזק על כך שצריך משהו שיורה דרך לנוער באה"ק. שאלה היא הרבי מדוע אין הרבי מגיע בעצמו לאה"ק מאחר שכ"כ נחוץ שמישהו ידבר לנוער – ענה לו הרבי: "אני אבוא כשיבוא המשיח. למדתי ב"סורבון", אני מכיר, יודע ומאמין בחוקי הפיזיקה, ובאותה אמונה פיזית פשוטה אני מאמין במשיח, שהוא יהי' משיח בשר ודם ממש, שיהי' אפשר לנגוע בו, למשש אותו, וללכת אחריו. הוא יבוא".

פלטה ההיא: "הוא הרבה זמן כבר בדרך" ... השיב לה הרבי: "אבל הוא קרוב מאד מאד, צריכים להיות מוכנים לו בכל רגע, משום שהוא יכול לבוא רגע אחד קודם" ...

למה לעכב את ביאת משיח?

רב אחד נכנס ליחידות לרבי. הרבי התעניין לדעת מה הם סדרי הלימוד שלו. לאחר שהלה פירט את סדרי הלימוד שלו, ה' ניכר אצלו חיסרון גדול בלימוד החסידות. אמר לו הרבי שצריך להוסיף בלימוד החסידות. והוסיף הרבי ואמר בזה הלשון: "וואס האלסטו אפ משיח?".

הרבי: "אני לא יאפשר את זה"...

פעם נכנס אחד ליחידות ובין הדברים אמר לרבי שישנו ענין של "בעתה" ו"אחישנה", התלויים באם "זכו" או "לא זכו", "כולו זכאי" או "כולו חייב". אמר לו הרבי: "מה שהנכם אומרים שייתכן גם מצב של "כולו חייב" - הנה הסאטמאר, הרב קצנלבויגן ומ.ש. (כאן הזכיר הרבי את שמו הק') - לא יאפשרו את זה ("וועלן דאס ניט צולאזן"), וממילא, אודות "כולו חייב" אין לכם מה לדבר, והדרך היחידה היא שיהי' "כולו זכאי".

הרבי הבטיח בשמחת תורה תשנ"ד שהוא עוד יחזור לעודד את החסידים בנפנוף שתי הידים מתוך שמחה

ביום שמח"ת תשנ"ד, בהפסקה שבין התפלה להקפות, נכנסו לחדר התפילות קבוצת גבירים שהרימו תרומה נכבדת ל'קרן הבנין' של בית רבנו שבבבל, ובין העוברים עבר גם הנגיד ר' מאיר שי' שרייבער. הלה עבר והציג תמונה של הרבי ממעמד כוס של ברכה משנת תשמ"ח, בה מניף הרבי בב' ידיו הק' בעוצמה (מימין), תוך כדי ששואל: "האם דבר זה יחזור על עצמו?" והרבי הניד בראשו הק' לחיוב. משום-מה תשובה זו לא סיפקתו עדיין, ושבועות מספר לאחר החג כתב מכתב מפורט ובו שואל בפרטיות יותר אודות כך. תרגום המכתב להלן:

"כשעברתי ליד הרבי שליט"א בשמח"ת, הייתי לא בטוח בקשר לתגובת הרבי, והייתי רוצה להבהיר אותה. החסידים, בגלל האהבה הגדולה שלהם לרבי שליט"א, מרגישים מאוד בנמיכות רוח בגלל סבלו. זה ה' מאוד עוזר אם ה' לנו 'אור בקצה המנהרה' להחזיק בזה; האם החסידים יראו עוה"פ את הרבי עושה כמו בתמונה המצורפת, עם אותה יכולת פיזית (בעמידה, ובנפנוף שתי הידים) מתוך שמחה? ואני מבקש את ברכת הרבי שזה יקרה בקרוב!"

על כל זה ענה הרבי בחיוב, כשתוך-כדי-כך הוסיף המזכיר מדילי: "שיהי' ביתר שאת וביתר עז ובבריאות שלימה וחזקה" והרבי ענה על הכל בחיוב.

קבלת המלכות ע"י המלך המשיח

- ליקוט קצר וחלקי -

כ"ח ניסן – הרבי מודיע "אני את שלי עשיתי" וכעת זה תלוי בנו

הרבי מודיע כי "אני את שלי עשיתי, ומכאן ולהבא, תעשו אתם את כל שביכולתכם בכדי להביא את משיח צדקנו תיכף ומיד ממש".

ב' אייר - הרבי מקבל את הפסק דין שהוא משיח

הרב דוד נחשון ור' אבי טאוב מוסרים לרבי ע"י המקוה פסק דין בו חתמו הרבנים שהרבי הוא מלך המשיח, הרבי עיין בזה קלות, אמר ב"פ "ישר כח", והכניס זאת לכיס הפנימי של המעיל (על לוח לבו). בהמשך לזה קיבלו הנ"ל מענה מהרבי: "כל זה נלקח להציון אעה"צ".

ה' אייר - הרבי מעודד ומזרז להמשך הפעילות

ביום שישי עש"ק פרשת תזריע מצורע הכניס הרב דוד נחשון לרבי דו"ח מאסיפת הקמת "מטה משיח" יחד עם חתימות "קבלת המלכות" של כ-250 מחסידי חב"ד שהשתתפו באסיפה, ויחד עם רבנים נוספים שהצטרפו להפס"ד שהרבי הוא מלך המשיח.

הרבי הוציא תשובה ארוכה, מעודדת ומזרזת להמשך הפעילות: ת"ח ות"ח, הזמ"ג, ותהא פעולה נמשכת וכו'...

ו' אייר - התוועדות ש"פ תזריע מצורע - מכריזים בפעם הראשונה "יחי" בנוכחותו של הרבי, והרבי מחייך

הרב דוד נחשון, שהכניס בערב שבת בקבוק משקה ע"מ לחלקו בהתוועדויות לקבלת המלכות של משיח צדקנו בעולם כולו, עלה והכריז כי לאחר שהיו פסקי דין של רבנים כי הגיע זמן הגאולה, ולאחרונה גם פסקי דין שהרבי עצמו הוא המלך המשיח, אז כולנו מקבלים את מלכותו של הרבי מלך המשיח וקוראים ומכריזים "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!"

הקהל הנדהם ענה בתחילה בהיסוס, בפעם השני' בקול גבוה יותר, ובפעם השלישית בקול גדול. הרבי הקשיב כל העת, ולבסוף ענה למכריז בחיוך "לחיים ולברכה."

ההתרגשות שהייתה שם באותה שעה לא ניתנת לתיאור. הקהל ניגן "יחי אדוננו" (בניגון של "חיילי אדוננו"), אחרים בירכו "שהחיינו" בשם המלכות, אנשים התחבקו והתנשקו ופשוט לא יכלו להירגע. הורגש באוויר כי הנה הנה הולכת להיות עכשיו ההתגלות.

ז' אייר – מוצאי שבת קודש תזריע מצורע מעודד לראשונה את שירת "יחי אדוננו"

במוצאי שבת ז' אייר כשהרבי יצא לתפילת ערבית ב"זאל הקטן" למעלה, התחיל הקהל בפעם הראשונה בניגון המפורסם היום של "יחי אדוננו". הרבי, ניגש כמנהגו בצעדים מהירים לסטענדר, אבל במקום להסתובב לקיר כמנהגו (שאז נפסקת השירה מיד, והחזן מתחיל "והוא רחום"), הרבי ממקומו ליד הסטענדר החל לעודד בתנועות חזקות את השירה, ובמשך שעה ארוכה הניף את ידיו וגופו לעידוד השירה. גם בצאתו מהתפילה, עודד עוה"פ את השירה הנ"ל.

ז' אייר – יום ראשון - הרבי מעודד להמשיך למרות השמעות המבהילות

ביום ז' אייר יצא הרבי מאוחר לתפילת שחרית, והופצה שמועה שהרבי מקפיד מאד על ששרו "יחי אדוננו", ושכביכול אמר שלא יצא לתפילה עד שלא יפסיקו זאת, ושיש להתרחק מר' דוד נחשון וחבורתו שמתנהגים בצורה בלתי אחראית וכו'.

הי' זה יום ראשון שבו הרבי מחלק דולרים, ובין העוברים הי' העיתונאי ר' שמואל שמואלי מעיתון "ישראל שלנו", ששאל את הרבי אודות השמועה הנ"ל, והרבי ענה לו: "אין לי שום שייכות לשמועות!" "אם הייתי מתעסק בשמועות לא הי' לי זמן לא להתפלל ולא לעשות שום דבר!" "אינני מתעסק עם שמועות לא לכאן ולא לכאן!" המזכיר ניסה לדחוף אותו כשהתחיל לשאול, אך המענה של הרבי הי' ברור.

ט' אייר - הרבי מעודד את הפסק דין השני והחלטת המשפיעים

על שני המעטפות שהכניס ר' דוד נחשון אתמול, ח' אייר, (הראשון הי' עם עוד עשרות חתימות חדשות, והשני הי' עם החלטת המשפיעים שחייבים להמשיך בהחלטות קבלת המלכות), הוציא הרבי תשובה מעודדת: "אזכיר עה"צ ויבשר טוב".

ט"ו אייר – הרבי מעודד שוב את שירת "יחי" ומחלק את ה"דבר מלכות"

ביום שני, ט"ו אייר, לאחר תפלת מנחה הייתה שיחה פתאומית, ואחרי' חלוקת דולרים לצדקה. לקראת סיום החלוקה החלו לשיר "יחי אדוננו", הרבי בדרך לחדרו הק' פנה לעבר הקהל ועודד בחוזקה בידיו הקדושות.

באותו יום, לאחר תפילת ערבית, עודד שוב את שירת ה"יחי" בצאתו מהתפילה, ובהמשך הערב חילק הרבי את ה"דבר מלכות", המכיל את שיחותיו הק' בעניני גאולה ומשיח.

ט"ז אייר – מנגדים חדשים (מתוך חב"ד) והרבי: "הפסק בזה למשך זמן"

היו כאלו שכתבו ו"הסבירו" לרבי כי עניינים אלו מרחיקים יהודים ומפריעים להפצת המעיינות. כתבו שאם יהיו שלטי "ווי וואנט משיחא" ו"בתהלוכות ל"ג בעומר, זה יכול לפגוע בפעולות של חב"ד במערכת החינוך. הרבי שלח מענה בט"ז אייר, ש"באם כן", שיסירו את השלטים הללו. אמנם, הללו הרחיקו לכת ופירסמו כביכול בשם הרבי שיש להוריד את כל שלטי המשיח שבתהלוכות (מבלי להזכיר את התנאי ש"באם כן").

ר' שמואל שמואלי שרצה לכתוב בעיתון שלו, "ישראל שלנו", שהרבי הוא משיח וכו', קיבל מענה מהרבי: "כפי התוצאות שבינתיים, על פי הידיעות שהגיעו עד עתה, הכתיבה וההדפסה לאחרונה הקימו מנגדים חדשים להרחקת לימוד החסידות ובהשייך לזה. ויכות, בפרט בדפוס, ככל ויכות, הקושיות מתקבלות בנקל והתירוצים לא כל כך. לכאורה לפי המצב דעתה מסתבר יותר הפסק בזה למשך זמן".

החל מהשבוע שלאחרי זה, ש"פ בהר, פסק הרבי לדבר על עניני גאולה ומשיח (כפי שהיה תוכן כל ההתוודויות שמאז כ"ח ניסן) למשך שלשה שבועות – עד חג השבועות.

י"ג סיון – הרבי מברך את השלוחים שנוסעים ב"שליחות חשאית" לרוסי'

הרב דוד נחשון ור' אבי טאוב מחליטים לנוסע לאוהלים של רבותינו נשיאנו ברוסיה עם פסק הדין שהרבי הוא משיח, ולבקש ולהתחנן מהם שיפעלו בשמים לזירוז הפועל ממש של הנאמר בפסק הדין. (—) ע"פ הוראת הרבנים השליחות היא כולה חשאית).

הנ"ל עוברים בחלוקת הדולרים והרבי בירך אותם. בעת שהותם ברוסיה, על השאלה האם להתעכב או לנסוע מיד למז'בוז' – ענה הרבי לנסוע למז'בוז' מיד.

ה' מנחם אב – הרבי מעודד את חסידים שקראו את פסק הדין על קברו של האריז"ל

ביום ה' מנחם-אב, התקבצו "מנין" ועלו לקברו של האריז"ל, שם קראו את פסק הדין על התגלות הרבי שליט"א כמלך המשיח. כשהודיעו על כך לרבי שליט"א מלך המשיח השיב: "ויהי רצון שיפעלו כל זה פעולתם וכו' והזמן גרמא וכו' אזכיר עה"צ".

י"ט מר-חשון – הסכמות על ספרי הרב וולפא בענין זהות המשיח

הספר הראשון בו הוסבר בהרחבה היסוד לפסק דין הרבנים שהרבי בחזקת משיח, נעשה על ידי הרב שלום דובער הלוי וולפא בספרו "יחי המלך". עוד טרם נכרך הכניס את ספרו לרבי, ובי"ט מר-חשון תשנ"ב השיב הרבי: "נתקבל תשואות חן תשואות חן. מצורף בזה שיוציא לאור שיחליפו במכורך – ותשואות חן מראש. ויהא בהצלחה ולבשורות טובות. אזכיר על הציון להנ"ל". (ויצוין שכאשר רצה הרב וולפא להוציא את ספרו בשנת תשד"מ, התנגד לכך הרבי בחריפות).

ג' כסלו - מענות לנשות ישראל בנושא קבלת המלכות

בג' כסלו תשנ"ב הגישה קבוצת נשים לרבי קופסה נאה ובתוכה טופסי חתימות. נציגת הקבוצה אמרה: "ברוך השם יש פעילות נפלאה בכל מכל כל במבצע 'ובקשו את ה' ואת דוד מלכם' – ומצאו, ומתפשט תחת נשי חב"ד, ובכל העולם כולו ולכל השלוחות, אנו מקבלות בזה, נשי ובנות חב"ד את פני משיח צדקנו, כ"ק אדמו"ר שליט"א, ויוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה תיכף ומיד ממש".

מענה הרבי: "אמן" (הרבי התבונן בקופסה ואמר: "זה בשבילי? בשורות טובות"). (ושוב התבונן בקופסה ובחתימות, והוסיף: "בשביל כל הענינים צריך לשלם לצדקה ותהיה הצלחה רבה, וללכת מחיל אל חיל עד שתלכו אל אלקים בציון בגאולה האמיתית והשלימה. ברכה והצלחה, הצלחה רבה").

כסלו תשנ"ב – הרבי שוב מעודד על 'קבלת המלכות'

בחודש כסלו תשנ"ב, השיב הרבי לרב דוד נחשון, על דו"ח מהחתמת אנשים על טופסי 'קבלת המלכות' ועל הרצאה שמסר בנושא "הרבי כמשיח" בערב מיוחד בו נכחו גם אישי ציבור: "ויקויים בהם מי שיש לו מאתיים רוצה ארבע מאות וכו'. אזכיר על הציון".

שבט תשנ"ב – הרבי מתיר לפרסם את זהותו של משיח

בחודש שבט כתב אחד מרבני אנ"ש בדרום אפריקה לרבי: "כולם מסכימים במאה אחוז להנ"ל [שהרבי הוא משיח], אלא שמהססים מפני שלא בטוחים אם כך רוצה הרבי שליט"א (בניגוד לעבר, שהרבי שליט"א התבטא ברור כנגד דברים כאלה, מפני שזה מרחיק יהודים מלימוד פנימיות התורה, אבל אומרים שעכשיו יש כמה וכמה סימנים שהמצב השתנה ושהדבר רצוי). ובכן – אעז לשאול – האם אכשרא שעתה ורצוי... ובקשו... ואת דוד מלכם?"

הרבי ענה: "תלוי בתנאי המקום בזה. על חב"ד שעל אתר לברר".

לרב חיים גוטניק שכתב שחושש לפעול פעולות להבאת המשיח שמא אינם מתאימות לרצון הרבי, השיב הרבי: "כבר נאמר על-זה: אין לו לדיין אלא מה שעיניו ראות".

י"ב אדר ראשון – הרבי מקבל תוף עליו כתוב "יחי אדוננו מורנו ורבינו המלך המשיח לעולם ועד"

בחלוקת דולרים ביום ראשון שלאחר ערב שירה והריקודים שארגנו נשי חב"ד מסרה גברת חוה כהן לרבי תוף עליו היה כתוב "יחי אדוננו מורנו ורבינו המלך המשיח לעולם ועד" ואמרה (באידיש): זה עבור הרבי שליט"א. עם תוף זה רקדו הנשים אתמול בשמחה שפורצת כל הגדרים, בביטחון להתגלות הרבי שליט"א מלך המשיח מיד ממש לגאולה שלימה.

על דבריה השיב הרבי כשחיוך נסוך על פניו הק' (באידיש): "את זה מסתמא תשאירו אצלי". [הרבי הגיש לה דולר נוסף ואמר:] "זה עבור ה'צלצלי תרועה' כפי שזה נקרא בתהלים. שיהיה בשעה טובה".

אדר תשנ"ב ואילך – הרבי מעודד שוב ושוב אודות הפירסום שהרבי הוא משיח

אחרי כ"ז אדר ראשון היו תשובות רבות לחיוב אודות הפירסום שהרבי הוא משיח, בעיקר ע"י שהרבי הנהן בראשו והביע שביעת רצון מכו"כ פרסומים.

תשנ"ג - שמחת תורה ואילך - יוצא מידי יום לתפלות ומועדד את שירת ה"יחי" ע"י הקהל

החל משמח"ת תשנ"ג הרבי יוצא כמעט מידי יום ויום ומועדד את שירת "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" ע"י הקהל.

יו"ד שבט - קבלת המלכות בשידור לוויני עולמי

מעודד את קיומו של ה"סאטלייט" העולמי לקבלת מלכותו כמלך המשיח גם מחוץ לאנ"ש, ויוצא לעיני כל מצלמות הטלוויזי' לעודד את שירת "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

לזכות

הרה"ח ר' שמואל מנחם מענדל שי'

ורעייתו בריינא תחי'

לרגל יום הנישואין ביום ז' אדר

•

הרה"ח ר' אליהו שי' ורעייתו שרה תחי'

שלוחי כ"ק אד"ש מה"מ בעיר פיארי'

לרגל יום הנישואין ביום ט"ז אדר

•

הרה"ח ר' חיים שי' ורעייתו הניע תאשא תחי'

לרגל יום הנישואין ביום ט"ז אדר

•

התמים לוי שי'

לרגל יום הולדתו ביום ח"י אדר

נדבת התמים אחיעזר שי' לנגזם

לעילוי נשמת

**יוסף יצחק בן יבדלחט"א ר' שמעון יואל שי' שער
חייל בצבאות ה' נקטע בדמי ימיו בי"ג אלול תנש"א בהיותו
בגיל אחד עשר לחייו**

**נדבת אחותו, גיסתו ודודתו שיחיו
להצלחה בגשמיות וברוחניות**

•

**ר' שלום בן ר' משה ע"ה זרביב
נדבת בני משפחתו שיחיו**

•

**ר' ברוך בן ר' משה
נפטר ביום כ"א אדר ראשון
אסתר יעטא בת ר' יעקב ירמיהו הלוי
נפטרה ביום כ"ח אדר
נדבת בנם הרה"ח ר' יואל שי' מיר**

יהי רצון שזכות זו תעמוד לו ולכל בני ביתו שיחיו למילוי כל משאלות ליבם לטובה
בגשמיות וברוחניות. בברכת הצלחה מופלגה בכל אשר יפנה יעשה ויצליח ויזכו בקרוב
ממש בתוככי כל ישראל לקבלת פני משיח צדקנו בשמחה ובטוב לבב, אכ"ר

לזכות

הרה"ח ר' שמריהו שי' בן פעסיא

ורעייתו גיטל תחי' בת לאה

מאטוסוב

לברכה והצלחה בכל מכל כל בגשמיות וברוחניות

ולמילוי משאלות ליבם לטובה

ובפרט שיפקדו בזרעא חייא וקיימא בקרוב ממש,

ושיזכו לקבל פני משיח צדקנו בשמחה וטוב לבב אכי"ר

נדבת התלמידים השלוחים

•

לזכות

הרה"ח ר' דוד שי' ורעייתו פלדמן

להצלחה רבה בגשמיות וברוחניות

•

לזכות

לאה בת חנה תחי' נאוויק

לרפואה שלימה תיכף ומיד ממש

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכי"ר

•

לעילוי נשמת השלוחים למומביי הודו

הרה"ח ר' גבריאל נח הי"ד

והרבנית מרת רבקה הי"ד

הולצברג

•

ולעילוי נשמת בנם דובער ע"ה

הולצברג

•

ולעילוי נשמת החייל בצבאות ה' לוי יצחק בן יבדלחט"א

הרה"ח ר' שניאור זלמן שי' וואלאוויק